

รายงานการวิจัย
เรื่อง

ผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและ
ราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

**THE EFFECT OF INVENTORY VALUATION POLICY ON
FIRM'S PERFORMANCE AND STOCK PRICE OF THAI LISTED
COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND**

รองเอก วรรณพฤษ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2562

หัวข้อวิจัย : ผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคา
หลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ผู้วิจัย : นางสาวรองเอก วรรณพฤษ์
หน่วยงาน : คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) จำนวน 48 บริษัท (ไม่รวมบริษัทที่ไม่มีสินค้างเหลือและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ 5 ปี) ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2558-2562 รวมระยะเวลา 5 ปี การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ โดยแสดงในรูปตารางแจกแจงความถี่และค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุมาน โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่อง ความสามารถในการทำไร กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลและราคาหลักทรัพย์ ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ : นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ผลการดำเนินงาน กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ราคาหลักทรัพย์

Research Title : The effect of inventory valuation policy on firm's performance and stock price of Thai listed companies in the stock exchange of Thailand.

Name of Researcher : Miss Rong-ek Varnapru

Name of Institution : Faculty of Accounting, Sripatum University

Year of Publication : B.E. 2565

ABSTRACT

This study examined the effect of inventory valuation policy on firm's performance and stock price of Thai listed companies in the stock exchange of Thailand. The population was Thai listed companies in the stock exchange of Thailand (SET 100). The data was collected from Financial Statements between year 2015- 2019. The descriptive and inferential statistics used in this research comprised Frequency, Percentage, Standard Deviation and Multiple Regression Analysis.

The study found the effect of inventory valuation policy on liquidity, profitability, net cash flows from operating activities, corporate income taxes differences and stock price on the significance level at 0.05.

Keywords: Inventory Valuation Policy, Firm's Performance, Net Cash Flows from Operating Activities, Corporate Income Taxes Differences, Stock Price

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องผลของนโยบายการตรึงค่าเงินบาทที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถดำเนินการสำเร็จ สมบูรณ์เรียบร้อยด้วยการสนับสนุนจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด อาจารย์ที่ปรึกษา งานวิจัยที่ได้กรุณาสละเวลาให้ความรู้ คำปรึกษาและคำแนะนำอันเป็นประโยชน์ที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง รวมทั้งช่วยตรวจสอบ แก้ไขและปรับปรุงงานวิจัยโดยตลอดจนเสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะอาจารย์คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม รวมทั้งครอบครัว ที่คอยให้ความสนับสนุน แสดงความห่วงใย ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำและมีส่วนช่วยเหลือเป็นอย่างดีเสมอมา ซึ่งทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

รองเอก วรรณพฤษย์

ผู้วิจัย

กุมภาพันธ์ 2565

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	10
การตีราคาสินค้าคงเหลือ.....	16
การวัดผลการดำเนินงาน.....	18
ราคาหลักทรัพย์.....	32
ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	41
สรุป	43
3 ระเบียบวิธีการวิจัย	44
รูปแบบการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	44
เครื่องมือการวิจัย	46
การรวบรวมข้อมูล	48
การวิเคราะห์ข้อมูล	48

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ส่วนที่ 1 สัญลักษณ์ทางสถิติและชื่อตัวแปร.....	51
ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป.....	52
ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผล การดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์.....	55
ส่วนที่ 4 การศึกษาอิทธิพลระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผลการ ดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์.....	57
ส่วนที่ 5 การสรุปผลตามสมมติฐาน.....	69
ส่วนที่ 6 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	71
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
สรุปผลการดำเนินงานวิจัย	74
สรุปผลการวิจัย	74
อภิปรายผล	78
ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย(SET100)	88
ประวัติย่อผู้วิจัย	91

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์36
2	สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขนาดกิจการต่อผลการดำเนินงาน.....40
3	ข้อมูลตัวแปรต่างๆในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....46
4	ข้อมูลสัญลักษณ์ทางสถิติและชื่อตัวแปร.....51
5	จำนวนร้อยละของนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือ.....53
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดกิจการ.....53
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพคล่อง.....53
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการทำกำไร.....54
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ราคาหลักทรัพย์.....54
10	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือกับสภาพคล่อง....56
11	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือกับอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร.....56
12	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือกับกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และราคาหลักทรัพย์.....57
13	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน(CR1).....59
14	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว (CR2).....59
15	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย(CR3).....60
16	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า(CR4).....61
17	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ(CR5).....61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ(CR6).....62
19	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (NP1).....63
20	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ (NP2).....64
21	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์(NP3).....64
22	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ(NP4).....65
23	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยกำไรต่อหุ้น(NP5).....66
24	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น(NP6).....66
25	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (CF).....67
26	การวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล (CID).....68
27	ผลการวิเคราะห์นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ (PRICE)....68
28	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง.....71
29	สรุปผลการทดสอบนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร.....72
30	สรุปผลการทดสอบนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และราคาหลักทรัพย์.....73

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 1.....	42
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย 2	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 (ปรับปรุงปี 2562) เรื่อง สินค้าคงเหลือ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับสินค้าคงเหลือ โดยประเด็นหลักของการบัญชีสำหรับสินค้าคงเหลือ คือ จำนวนต้นทุนที่จะรับรู้เป็นสินทรัพย์และยกยอดไปจนกว่าจะมีการรับรู้รายได้ที่สัมพันธ์กัน ต้นทุนของสินค้าคงเหลือ (สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2563)

ต้นทุนของสินค้าคงเหลือต้องประกอบด้วยต้นทุนทั้งหมดในการซื้อ ต้นทุนแปลงสภาพ และต้นทุนอื่นๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สินค้าคงเหลือนั้นอยู่ในสถานที่และอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในการคำนวณต้นทุนของสินค้าคงเหลือ (ราคาทุน) ของแต่ละรายการ มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 กำหนดว่าสินค้าคงเหลือที่ปกติไม่อาจสับเปลี่ยนกันได้และเป็นสินค้า หรือบริการที่ผลิตขึ้นและแยกต่างหากไว้สำหรับโครงการหนึ่ง โครงการใด โดยเฉพาะต้องคำนวณโดยใช้วิธีราคาเจาะจงสำหรับต้นทุนของแต่ละรายการ อย่างไรก็ตามการบันทึกต้นทุนตามวิธีราคาเจาะจงจะไม่เหมาะสมหากสินค้าคงเหลือมีรายการจำนวนมากและโดยปกติมีลักษณะสับเปลี่ยนกันได้ แต่หากสินค้าคงเหลือของกิจการไม่มีลักษณะเจาะจงดังกล่าว กิจการต้องคำนวณมูลค่าสินค้าคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน หรือวิธีต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยกิจการต้องใช้วิธีการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีเดียวกันสำหรับสินค้าคงเหลือทุกชนิดที่มีลักษณะและการใช้คล้ายคลึงกัน สำหรับสินค้าคงเหลือที่มีลักษณะและการใช้ต่างกันอาจใช้วิธีคำนวณต้นทุนที่ต่างกันไปได้หากเหมาะสม

วิธีเข้าก่อนออกก่อนมีข้อสมมติว่าสินค้าคงเหลือรายการที่ซื้อมาหรือผลิตขึ้นก่อนจะขายออกไปก่อน จึงเป็นผลให้รายการสินค้าคงเหลือที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นงวดเป็นสินค้าที่ ซื้อมาหรือผลิตขึ้นในครั้งล่าสุด สำหรับวิธีต้นทุนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ต้นทุนสินค้าคงเหลือแต่ละรายการจะกำหนดจากการถัวเฉลี่ยต้นทุนของสินค้าที่คล้ายคลึงกัน ณ วันต้นงวดกับต้นทุนของสินค้าที่คล้ายคลึงกันที่ซื้อมาหรือผลิตขึ้นในระหว่างงวด ซึ่งวิธีการคำนวณต้นทุนถัวเฉลี่ยอาจคำนวณเป็นงวดๆ ไปหรือคำนวณทุกครั้งที่ได้รับสินค้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของกิจการ

การกำหนดนโยบายการบัญชีสำหรับการตีราคาสินค้าคงเหลือ ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพ และการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าประเภทนั้นๆ กล่าวคือ หากสินค้ามีลักษณะเหมือนกัน และผลิตเป็นจำนวนมาก ต้นทุนการผลิตในแต่ละรอบแตกต่างกัน ลักษณะการหมุนเวียนของสินค้าเป็นการขายสินค้าที่ผลิตก่อน วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่เหมาะสมคือ วิธีเข้าก่อนออกก่อน แต่ถ้าต้นทุนการผลิตสินค้าสำเร็จรูปแต่ละรอบมีความแตกต่างกันน้อยหรือไม่มีความแตกต่าง วิธีต้นทุน

ถั่วเฉลี่ยจะเป็นวิธีที่เหมาะสม แต่ถั่วสินค้าที่ผลิตมีการออกแบบเป็นพิเศษตามความต้องการของลูกค้าหรือผู้ซื้อ วิธีเจาะจงจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ในการวัดกำไรสุทธิของกิจการ กิจการจะต้องนำต้นทุนสินค้าที่ขายหักออกจากยอดขายสุทธิเพื่อแสดงเป็นกำไรขั้นต้น ในกรณีที่มียอดขายสุทธิเท่ากัน หากกิจการใช้วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือแตกต่างกัน จะส่งผลต่อกำไรขั้นต้นของกิจการทันที รวมทั้งส่งผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ ดังนั้น วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือจึงเป็นข้อมูลที่กิจการต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินภายใต้ต้นนโยบายการบัญชีที่สำคัญ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการทำกำไรของกิจการได้ชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น (นิ่มนวล วิเศษสรรพ, 2556)

จากการที่กิจการอาจเลือกใช้นโยบายการบัญชีเลือกใช้วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันนั้นจะส่งผลต่อผลกำไรของกิจการ ซึ่งจะกระทบผลการดำเนินงาน อัตราส่วนทางการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ มีผลงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบการตีราคาสินค้าคงเหลือ เช่น กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) พบว่าการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถั่วเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินของกิจการ มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552) พบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน ระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน กับวิธีถั่วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลายของบริษัท ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของธุรกิจและค่าดัชนีภาวะล้มละลายของธุรกิจ โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จักรวุฒิชอบพิเชียร (2541) พบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถั่วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่ออัตราส่วนนับปล้น อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ อัตราผลตอบแทนขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ทุกช่วงเวลาที่ศึกษา Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018) ศึกษาผลกระทบของทางเลือกในการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผลกำไร ภาษี และมูลค่าสินค้านคงเหลือปลายงวด ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลกำไร ภาษี และมูลค่าสินค้านคงเหลือปลายงวด Thomas Lee Herzig (1976) พบว่าวิธีการตีราคาสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทบท่อกำไรและกระแสเงินสดที่ต่างกัน

รวมทั้งจากงานวิจัยของ นิ่มนวล วิเศษสรรพ (2556) ได้ศึกษาผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างเกณฑ์การวัดกำไรสุทธิทางบัญชีกับกำไรทางภาษี และพบว่าบริษัทจดทะเบียนที่ตีราคาสินค้าคงเหลือแบบเข้าก่อนออกก่อนมีผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีถั่วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับวิธีอื่น ทั้งนี้ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยชิ้นนี้ได้เสนอให้วิเคราะห์ความแปรปรวนของผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณตามวิธีการในมาตรฐานการ

บัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้รอกการตัดบัญชี หลังจากมีผลบังคับใช้เพื่อยืนยันผลการวิจัยฉบับนี้ จากข้อเสนอแนะดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงผลต่างภาษีเงิน ได้นิติบุคคลที่คำนวณตาม วิธีการในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 ในงานวิจัยชิ้นนี้

การเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือที่แตกต่างกันนอกจากจะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน อัตราส่วนทางการเงิน รวมทั้งกระแสเงินสดของกิจการแล้ว ยังอาจส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของกิจการ ซึ่งมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่น Li Shansham (2019) พบว่าราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และพบว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และ Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985) พบว่า วิธีการตีราคาสินค้ำคงเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ เป็นต้น

จากงานวิจัยต่างๆ ข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษานโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยว่ามีวิธีใดบ้างในเป็นสัดส่วนอย่างไรในแต่ละอุตสาหกรรมในช่วงปี 2558-2562 นอกจากนั้นผู้วิจัยยังสนใจศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษานโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 2.เพื่อศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- 3.เพื่อศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือที่มีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำถามการวิจัย

- 1.นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทอย่างไร
- 2.นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

จากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการศึกษาผลของนโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงาน เช่น 1) กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) พบว่าการเลือกใช้นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินของกิจการ 2) นิ่มนวล วิเศษสรรพ (2556) พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล 3) มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552) พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลาย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เป็นต้น 4) จักรวดี ขอบพิเชิธร (2541) พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าคงเหลือผลกระทบต่ออัตราส่วนจับปล้น อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ อัตราผลตอบแทนขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ 5) Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018) พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงินได้และมูลค่าสินค้านคงเหลือปลายงวด 6) Thomas Lee Herzig (1976) พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อกำไรและกระแสเงินสดที่แตกต่างกัน เป็นต้น

งานวิจัยในครั้งนี้จึงคาดว่านโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.1 นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4 นโยบายการตราราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นอกจากนั้นผลงานวิจัยในอดีตยังศึกษาพบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ เช่น 1) Li Shansham (2019) พบว่า ราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และ 2) Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985) พบว่าวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ เป็นต้น

งานวิจัยในครั้งนี้จึงคาดว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงกำหนดสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

ตัวแปรต้น

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ

1. วิธีเจาะจง
2. วิธีเข้าก่อนออกก่อน
3. วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
4. มากกว่า 1 วิธี

ตัวแปรตาม

ผลการดำเนินงาน

1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง
2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร
3. กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน
4. ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล

ราคาหลักทรัพย์ ราคาหุ้นสามัญ (ราคาปิด) ของบริษัท ณ วันสิ้นงวดบัญชี
ตัวแปรควบคุม
 ขนาดกิจการ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยศึกษาประชากรจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) เนื่องจากเป็นเป็นดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์สามัญ 100 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง มีการซื้อขายที่มีสภาพคล่องสูง และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 48 บริษัท (ไม่รวมบริษัทที่ไม่มีสินค้าคงเหลือและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ) จำนวน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – 2562 (รายชื่อบริษัท SET100 สืบค้นข้อมูลจาก:ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <https://www.set.or.th/th/company/companylist.html> เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2563)

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

เก็บข้อมูลจากงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี ระหว่างปี พ.ศ. 2558 – พ.ศ. 2562

นิยามศัพท์

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ หมายถึง การตีราคาสินค้าคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด ประกอบด้วยวิธีเข้าก่อนออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเจาะจง

ผลการดำเนินงาน

หมายถึง การวัดผลการดำเนินงานจาก

1. อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง
2. อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร
3. กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน
4. ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล

อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง	หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถของกิจการในการจ่ายชำระหนี้สินหมุนเวียน โดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ และอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ
อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร	หมายถึง อัตราส่วนที่ใช้วัดความสำเร็จของกิจการ โดยวัดจากความสามารถในการทำกำไร ประกอบด้วย อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ กำไรต่อหุ้น อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน	หมายถึง กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานจากงบกระแสเงินสดของกิจการ
ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล	หมายถึง ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งวัดจาก ผลต่างระหว่างอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ชำระกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร
ราคาหลักทรัพย์	หมายถึง ราคาตลาดของหุ้นสามัญ (ราคาปิด) ณ วันสิ้นสุดงวดบัญชี
ขนาดกิจการ	หมายถึง มูลค่าสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคมของแต่ละปี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์เชิงวิชาการ

1. เพื่อทราบนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงปี 2558-2562

2. เพื่อทราบผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในช่วงปี 2558-2562

ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

1. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการวางแผนนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือของกิจการ

2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ผู้ลงทุน ผู้ประเมินอัตราส่วนทางการเงิน กระแสเงินสด ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลและราคาหลักทรัพย์ ในการตัดสินใจลงทุนในกิจการโดยประเมินจากนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือในงบการเงิน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการศึกษาเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัท เนื่องจากมาตรฐานรายงานทางการเงินให้กิจการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือได้โดยพิจารณาจากลักษณะทางกายภาพ และการเปลี่ยนแปลงในระดับราคาสินค้าประเภทนั้นๆ ดังนั้นการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันอาจส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของกิจการ

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้า รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประมวลเป็นกรอบความคิดในการศึกษา โดยในบทนี้แบ่งเนื้อหาเป็นดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. การตีราคาสินค้าคงเหลือ
3. การวัดผลการดำเนินงาน
4. การประเมินราคาหลักทรัพย์
5. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย
7. สรุป

1.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory)

Jensen และ Meckling (1976) ได้ศึกษาทฤษฎีตัวแทน โดย มองว่าเจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานเพียงคนเดียวได้ จึงต้องมีบุคคลภายนอกเข้ามาช่วยบริหารงานแทน โดยได้ให้ความหมายทฤษฎีตัวแทนว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือ ตัวการ (Principle) คือผู้ที่ยินยอมมอบสินทรัพย์หรือทรัพยากรและสิทธิในการจัดการสินทรัพย์หรือทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ให้กับบุคคลกลุ่มที่สองคือ ตัวแทน (Agent) คือผู้ที่ทำการบริหารจัดการทรัพย์สินหรือทรัพยากรแทนตัวการ โดยตัวการจะควบคุมตัวแทนไม่ให้ดำเนินการที่ไม่เหมาะสม และให้แรงจูงใจที่จะทำให้ตัวแทนดำเนินการอย่างเหมาะสม

ทฤษฎีตัวแทน มีแนวคิดว่ามนุษย์ทุกคนย่อมจะมีแรงผลักดัน เพื่อจะทำทุกอย่างให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุด เมื่อแรงผลักดันอยู่ในระดับสูงก็จะทำทุกอย่างเพื่อให้ตนเองได้รับผลประโยชน์สูงสุด (Maximize Wealth) ดังนั้นผู้บริหารจะพยายามหาหนทางในการสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับกิจการก็ต่อเมื่อหนทางดังกล่าวเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองด้วย

ศิลาพร ศรีจันทพร (2551) กล่าวว่า ทฤษฎี ตัวแทน (Agency Theory) มาจาก แนวคิดของ Jensen และ Meckling ซึ่ง ได้พัฒนาไว้ในปีค.ศ.1976 ทฤษฎีตัวแทนมองว่าเจ้าของกิจการไม่สามารถบริหารงานเพียงคนเดียวได้จึงทำให้ต้องมีบุคคลที่เข้ามา ช่วยในการบริหารงานแทนเจ้าของกิจการ ทฤษฎีนี้อธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างการเป็นตัวแทนที่เกิดขึ้น ระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายที่มอบอำนาจคือตัวการ (Principle) ในขณะที่อีกฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจในการบริหารงานคือตัวแทน Agent) ครอบคลุมที่ผู้บริหารซึ่งเป็นตัวแทนตัดสินใจลงทุนเพื่อสร้างผลตอบแทนสูงสุดจากเงินลงทุนในวิธีที่สอดคล้องกับการสร้างผลประโยชน์สูงสุดของผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นตัวการแล้วความสัมพันธ์ของการเป็นตัวแทนระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารยังคงมีประสิทธิผลที่ดี แต่ถ้าหากผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของผู้ถือหุ้นกับผู้บริหารไม่สอดคล้องกันจะทำให้เกิดปัญหาการเป็นตัวแทน(Agency Problem) ขึ้น

องค์กรธุรกิจที่แบ่งแยกระหว่างผู้บริหารและเจ้าของมักประสบปัญหากับองค์กรเนื่องมาจากผู้บริหารไม่ต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ รวมทั้งผู้บริหารอาจใช้โอกาสดังกล่าวในการหาผลประโยชน์เข้าตนเองแทนที่จะเป็นผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆของกิจการ ปัญหาที่เกิดจากองค์กรที่มีการแบ่งแยก ระหว่างผู้บริหารและเจ้าของ มีดังต่อไปนี้

1. การขัดแย้งของผลประโยชน์ (Conflict of Interest) : การเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตนจนไป ขัดแย้งต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2. Moral Hazard Problem : เป็นปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือผู้บริหารที่เลือกเข้ามาแล้วนั้น ได้ใช้ความพยายามสูงสุดในการทำงานหรือไม่ หรือทำงานเต็ม ประสิทธิภาพหรือไม่

3. Adverse Selection Problem : เป็นปัญหาที่ตัวการหรือเจ้าของกิจการไม่สามารถแน่ใจว่าตัวแทนหรือผู้บริหารที่เลือกเข้ามาแล้วนั้น จะมีความสามารถในการบริหารงานได้สอดคล้องกับผลตอบแทนที่ได้รับหรือไม่

ลักษณะความสัมพันธ์ในทางธุรกิจมักเป็นความสัมพันธ์กันระหว่างตัวการกับตัวแทน กล่าวคือ ตัวการได้จ้างโดยจ่ายค่าตอบแทนให้ตัวแทนเข้ามาดำเนินงานให้ตนและตัวแทนจะต้องรายงานผลการดำเนินงาน ฐานะการเงินของกิจการที่ตนรับผิดชอบพร้อมทั้งส่งมอบผลประโยชน์ให้ตัวการการแยกการเป็นเจ้าของจากการบริหารก่อให้เกิดความเกี่ยวพันตามกฎหมายว่าด้วยตัวแทน

โดยความเกี่ยวพันระหว่างกรรมการฝ่ายบริหารและผู้ถือหุ้นเป็นความรับผิดชอบอันเกิดจากความเชื่อใจและไว้วางใจต่อกัน โดยที่กรรมการมีความรับผิดชอบตามที่ต่อผู้ถือหุ้นและฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบตามที่ต่อคณะกรรมการและผู้ถือหุ้นซึ่งการแยกดังกล่าวนี้อาจนำไปสู่ปัญหา ความขัดแย้งทางผลประโยชน์ทำให้ต้อง มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

1.2 Positive Accounting Theory

นัมนวล วิเศษสรรพ (2556) สรุปว่า Positive Accounting Theory กล่าวถึงการตัดสินใจของผู้บริหารเกี่ยวกับการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบาย การบัญชีเพื่อให้ตัวเลขกำไรสุทธิและราคาตลาดของ หุ้นสามัญเพิ่มสูงขึ้น โดยมีสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับ สถานการณ์ที่สำคัญ 3 กรณี ได้แก่ กรณีที่ 1 กิจการมีนโยบายให้ผลตอบแทนแก่ผู้บริหาร โดยอิงกับกำไรสุทธิทาง บัญชี (Bonus Plan Hypothesis)

กรณีที่ 2 กิจการมี เงื่อนไขการก่อหนี้ระยะยาว (Bond Covenants) โดยอิงกับข้อมูลทางบัญชี และ

กรณีที่ 3 กิจการมีต้นทุนทาง การเมือง (Political Cost) ซึ่งพิจารณาจากขนาดของกิจการ

สมมติฐานการวิจัยทั้ง 3 ประการนี้อ้างอิงถึงทฤษฎีตัวแทน (Agency Theory) ที่กล่าวถึงความไม่เท่าเทียมกัน ในด้านข้อมูลระหว่างตัวแทนคือผู้บริหาร และตัวการคือเจ้าของกิจการหรือนักลงทุน โดยนำมาพัฒนาสมมติฐานการทดสอบมูลเหตุจูงใจที่อาจทำให้ผู้บริหารเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี เพื่อวัตถุประสงค์การรายงานกำไรสุทธิให้สูงขึ้น ในทางตรงข้ามอาจมีบางบริษัทที่พยายามจะรายงานกำไรสุทธิให้ต่ำลงเพื่อประโยชน์ในทางภาษี

1.3 ทฤษฎีตลาดมีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis)

Fama, E. (1970) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีตลาดมีประสิทธิภาพ (Efficient Market Hypothesis) ไว้ว่า ตามสมมติฐานของตลาดที่มีประสิทธิภาพ ราคาของสินทรัพย์จะสะท้อนถึงข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้องและเป็นตัวประมาณค่าที่ดีที่สุดของมูลค่าที่แท้จริงของสินทรัพย์ในตลาดการเงิน โดยแบ่งได้ 3 ระดับคือ

1. ตลาดมีประสิทธิภาพ ระดับต่ำ (Weak-Form Market Efficiency) คือตลาดที่ราคาสินทรัพย์ในปัจจุบันจะสะท้อนถึงข้อมูลเกี่ยวกับราคาและปริมาณการซื้อขายสินทรัพย์ในอดีต
2. ตลาดมีประสิทธิภาพระดับกลาง (Semi-Strong-Form Market Efficiency) คือ ตลาดที่ราคาสินทรัพย์ในอดีตจะสะท้อนอยู่ในราคาสินทรัพย์ในปัจจุบัน รวมทั้งข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะก็จะสะท้อนอยู่ในราคาคงกล่าวด้วย
3. ตลาดมีประสิทธิภาพระดับสูง (Strong-Form Market Efficiency) คือตลาดที่ราคาของหลักทรัพย์จะสะท้อนข้อมูลทุกอย่าง (ทั้งข้อมูลสาธารณะและข้อมูลส่วนบุคคล)

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาประชากรที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจัดเป็นตลาดประสิทธิภาพในระดับปานกลาง (Wadhanapatee, Bialowas & Phuangsup, 2012)

1.4 ทฤษฎีฐานทรัพยากร (Resource-based View Theory: RBV)

ทฤษฎีฐานทรัพยากรอธิบายถึงความได้เปรียบทางการแข่งขันของกิจการ เกิดขึ้นช่วงปีคริสต์ศตวรรษที่ 1980 และ 1990 ภายหลังจากการศึกษาของ Wernerfelt, B.(1984) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องฐานทรัพยากรของกิจการ Prahalad and Hamel (1990) ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถหลักของกิจการ รวมทั้ง Barney, J.B. (1991) ศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรของกิจการและความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน ซึ่งผลการศึกษาต่างๆ ข้างต้นอธิบายว่ากิจการควรให้ความสำคัญกับทรัพยากรและความได้เปรียบทางการแข่งขันภายในกิจการมากกว่าสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันภายนอก

ทฤษฎีฐานทรัพยากรมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เรียกว่า Endogenous Growth หรือ “การเติบโตขององค์กรนั้น จะต้องมาจากการจัดการเชิงกลยุทธ์ในด้านทรัพยากรของผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน” โดยผู้ประกอบการควรมองหาโอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่ จากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่ต้องเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน และนำมาซึ่งความสามารถในการแข่งขันทรัพยากรและความสามารถหลักขององค์กร

เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว แบ่งออกเป็น ทรัพยากรที่มีตัวตน เช่น อุปกรณ์วัตถุดิบ เป็นต้น ส่วนทรัพยากรที่ไม่มีตัวตน ซึ่งเป็นทรัพย์สินทางความรู้ที่สำคัญและสร้างมูลค่าให้กิจการ เช่น ทักษะ ความรู้ เป็นต้น (Akio,T., 2005, Gagnon, S., 1999, Wernerfelt, B.,1984 อ้างถึงในปฐพร ดิวิยาประกิต, 2559)

ทฤษฎีฐานทรัพยากรอธิบายว่าความได้เปรียบในการแข่งขันของกิจการมาจากความสามารถของบริษัทในการรวบรวมและหาจุดเด่นในการผสมผสานทรัพยากรที่มีไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ที่ไม่มีตัวตน เช่น ทุน เครื่องมืออุปกรณ์ ทักษะการทำงานของแรงงาน สิทธิบัตร การลงทุน และผู้จัดการที่มีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของบริษัทเพิ่มขึ้น ทรัพยากรจะมีแนวโน้มที่มากขึ้นและซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ยากที่คู่แข่งจะเข้าใจและเลียนแบบ

1.5 แนวคิดเรื่องลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

ตามกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (สภาวิชาชีพบัญชีฯ,2563) ระบุว่า ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ นอกจากนี้ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

ข้อมูลทางการเงินที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลตัดสินใจต่างกัน ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ คุณค่าเพื่อการยืนยัน หรือทั้งสองอย่าง ข้อมูลทางการเงินจะมีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าสู่กระบวนการที่ผู้ใช้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต สำหรับข้อมูลทางการเงินจะมีคุณค่าเพื่อการยืนยันถ้าข้อมูลนั้นให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินก่อนหน้า ทั้งนี้คุณค่าเพื่อการพยากรณ์และคุณค่าเพื่อการยืนยันมีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลที่มีคุณค่าเพื่อการพยากรณ์มักมีคุณค่าเพื่อการยืนยันด้วย

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

เพื่อให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์แบบ ข้อมูลที่มีลักษณะเชิงคุณภาพต้องพยายามทำให้ข้อมูลมีลักษณะดังนี้ให้มากที่สุด ประกอบด้วย

ความครบถ้วน แสดงข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่ต้องการแสดงรวมทั้งคำบรรยายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด

ความเป็นกลาง การนำเสนอข้อมูลที่ปราศจากอคติ ไม่เอนเอียง ไม่ถ่วงน้ำหนักไปข้างใดข้างหนึ่ง ไม่ย่ำแน่น ไม่ปรุงแต่งเพื่อเพิ่มความน่าจะเป็นที่จะทำให้ข้อมูลทางการเงินเป็นคุณหรือไม่

เป็นคุณต่อผู้ใช้ ความเป็นกลางต้องใช้ความรอบคอบ โดยความรอบคอบเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอนอย่างระมัดระวัง

ปราศจากข้อผิดพลาดเป็นการไม่มีข้อผิดพลาดหรือไม่มีภาระเว้นในคำบรรยายของปรากฏการณ์และกระบวนการที่ใช้ในการสร้างข้อมูลที่ยืนยันได้เลือกและประยุกต์โดยไม่มีข้อผิดพลาด การประมาณการสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหากจำนวนเงินได้บรรยายไว้อย่างชัดเจนและถูกต้องว่าเป็นค่าประมาณการ

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

การเปรียบเทียบกันได้การพิสูจน์ยืนยันได้ความทันเวลาและความเข้าใจได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่เสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่ทั้งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ

การเปรียบเทียบกันได้

ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบกันได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่น และกับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับรอบระยะเวลาอื่น หรือ ณ วันที่อื่น การเปรียบเทียบกันได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ทำให้ผู้ใช้สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของรายการต่างๆ

การพิสูจน์ยืนยันได้

การพิสูจน์ยืนยันได้ ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช้ว่าข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ การพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่างๆ ที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระ มีฉันทามติ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นเอกฉันท์ว่าการแสดงภาพนั้นคือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม การพิสูจน์ยืนยันได้สามารถทำได้โดยตรง เช่น การตรวจนับ หรือโดยอ้อม เช่น การตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลอง สูตร หรือเทคนิคอื่น

ความทันเวลา

การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจในเวลาที่เหมาะสมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยทั่วไปข้อมูลยิ่งย้อนอดีตนานขึ้น ข้อมูลยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่างอาจยังถือว่ามีความทันเวลาไปอีกนานหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้บางรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้ม เป็นต้น

ความเข้าใจได้

การทำให้ข้อมูลนั้นเป็นที่เข้าใจได้ อาจทำโดยการจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับ การไม่รวมข้อมูลที่มีความซับซ้อนในรายงานทางการเงินเพื่อต้องการให้เข้าใจง่าย จะส่งผลให้รายงานทางการเงินนั้นไม่สมบูรณ์และอาจเกิดความเข้าใจผิด

ได้ แม้ผู้ใช้ที่มีความอดสาหัสและรับทราบข้อมูลเป็นอย่างดีก็อาจจำเป็นต้องแสวงหาความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เศรษฐกิจที่ซับซ้อน

กล่าวโดยสรุปเพื่อให้ข้อมูลทางการเงินมีคุณภาพและให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ ข้อมูลจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อ นอกจากนี้ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบกันได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้

1.6 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการมีคุณค่าของข้อมูล

Holthausen and Watts (2001) ได้จัดกลุ่มของงานวิจัยเกี่ยวกับความมีคุณค่าของ ข้อมูลไว้เป็น 3 ประเภท คือ

1. Relative association studies เป็นงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์กับตัววัดผลการดำเนินงานที่คำนวณ ในแบบต่างๆแล้วนำมาเปรียบเทียบกันว่าตัววัดผลการดำเนินงานแบบใดมีความสัมพันธ์กับมูลค่าตลาดหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์มากกว่า

2. Incremental association studies เป็นงานวิจัยที่พิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีที่สนใจสามารถช่วยอธิบายราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ได้หรือไม่โดยตัวเลขทางการบัญชีที่ถือว่ามีคุณค่า (Value relevance) จะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (coefficient) ในสมการถดถอย (regression) แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. Marginal information content studies เป็นงานวิจัยเพื่อพิสูจน์ว่าตัวเลขทางการบัญชีตัวใดตัวหนึ่งโดยเฉพาะจะสามารถเพิ่มชุดของข้อมูลให้แก่ผู้ลงทุนได้หรือไม่ ซึ่งโดยปกติผู้วิจัยจะใช้ event studies (short window return studies) ในการตัดสินใจเมื่อการเปิดเผยตัวเลขทางการบัญชีมีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของหลักทรัพย์

Suadiye (2012) กล่าวว่า ความมีคุณค่าของข้อมูลคือความสามารถของข้อมูลที่จะนำเสนอออกมาในรูปแบบการเงินเพื่อการประเมินและสรุปมูลค่าของกิจการ คุณค่าของข้อมูลสามารถวัดมูลค่าเชิงสถิติระหว่างข้อมูลที่นำเสนอในงบการเงินและผลตอบแทนในราคาตลาดของหุ้น

2. การตีราคาสินค้ำคงเหลือ

สินค้ำคงเหลือ เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการ ทั้งนี้กิจการจำเป็นต้องใช้เงินทุนหมุนเวียนจำนวนหนึ่ง เพื่อการจัดหาและเก็บรักษาสินค้ำคงเหลือไว้เพื่อขาย ดังนั้นกิจการควรมีระบบการบริหารสินค้ำคงเหลือที่มีประสิทธิภาพ เพื่อจะสามารถช่วยป้องกันและขจัดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น จากสินค้ำคงเหลือ เช่น การทุจริต การสูญหาย การล้าสมัย หรือการเสื่อมสภาพของสินค้ำคงเหลือ เป็นต้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากสินค้ำคงเหลือดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อเงินทุนหมุนเวียนของกิจการและอาจส่งผลถึงการดำเนินงานด้าน กิจการมีสินค้ำคงเหลือประเภทต่าง ๆ ในคลังสินค้ำ เป็นการแสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินทุน หมุนเวียนที่กิจการได้ลงทุนไปกับสินค้ำคงเหลือดังกล่าว และเมื่อกิจการได้จำหน่ายสินค้ำคงเหลือ ออกไป เงินทุนหมุนเวียนของกิจการที่จมอยู่ในสินค้ำคงเหลือก็จะหมุนเวียนกลับคืนมาเป็นเงินสด แก่กิจการใหม่อีกครั้ง ดังนั้นผู้บริหารควรจัดให้มีระบบการควบคุมภายในเกี่ยวกับสินค้ำคงเหลือ อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้น อันจะส่งผลเสียหายจนทำให้กิจการประสบปัญหาขาดทุน

หลักการบัญชีถือว่าสินค้ำคงเหลือเป็นสินทรัพย์สำคัญส่วนหนึ่งของธุรกิจเพราะสินค้ำคงเหลือเป็นสินทรัพย์ที่มีไว้เพื่อหารายได้แก่ธุรกิจการค้าโดยตรง เปรียบเสมือนกับเส้นเลือดหล่อเลี้ยงธุรกิจและมีความเป็นธรรมชาติต่อความเป็นตายของธุรกิจนั้น ๆ ทั้งนี้สินค้ำคงเหลือมักเป็นรายการที่มีมูลค่าสูง และมีความเสี่ยงสูงกว่าสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น เสี่ยงเรื่องความไม่แน่นอนของราคา, เสื่อมคุณภาพ, ล้าสมัย และต้องเสียค่าเก็บรักษา นอกจากนี้ยังเสี่ยงต่อการจำหน่ายไม่ได้อีกด้วย (เพชร ชุนทรัพย์, 2548)

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 (ปรับปรุงปี 2562) เรื่อง สินค้ำคงเหลือ สินค้ำคงเหลือ หมายถึง สินทรัพย์ซึ่งมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

- 1.ถือไว้เพื่อขายตามลักษณะการประกอบธุรกิจตามปกติของกิจการ
- 2.อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตเพื่อให้เป็นสินค้ำสำเร็จรูปเพื่อขาย หรือ
- 3.อยู่ในรูปของวัตถุดิบ หรือวัสดุที่มีไว้เพื่อใช้ในกระบวนการผลิตสินค้ำหรือให้บริการ

ในการคำนวณสินค้ำคงเหลือด้วยราคาทุนกิจการสามารถเลือกนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือโดยอาจเป็นวิธีเจาะจง วิธีเข้าก่อนออกก่อน หรือวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก โดยกิจการสามารถเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือให้เหมาะสมกับลักษณะสินค้ำ การขาย และสถานการณ์ของกิจการ

เชาวลีย์ พงศ์ผาติโรจน์ วรศักดิ์ ทุมมานนท์ และเกรียงไกร บุญเลิศอุทัย (2559) กล่าวว่า หากกิจการมีสินค้ำไม่มากชนิด การกำหนดราคาสินค้ำจะสามารถหาราคาที่แท้จริงของสินค้ำแต่ละชนิด

ได้โดยไม่ยุ่งยาก แต่ในทางปฏิบัติกิจการมีสินค้าเป็นพันๆชนิด แต่ละชนิดราคาซื้อไม่เท่ากัน บางชนิดราคามีแนวโน้มสูงขึ้น บางชนิดราคาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจึงเกิดปัญหาในการกำหนดราคาสินค้าคงเหลือ และได้สรุปวิธีการวัดมูลค่าสินค้าคงเหลือไว้ดังนี้

1. วิธีราคาเจาะจง เป็นการบันทึกต้นทุนที่เจาะจงได้ในสินค้าคงเหลือแต่ละรายการ เหมาะสำหรับสินค้าที่แยกไว้สำหรับโครงการหนึ่งโครงการใด โดยเฉพาะ ไม่คำนึงว่าสินค้าคงเหลือดังกล่าวจะซื้อหรือผลิตขึ้นเอง แต่วิธีนี้จะไม่เหมาะสมหากสินค้ามีจำนวนรายการมากและสลับเปลี่ยนกันได้

2. วิธีเข้าก่อนออกก่อน เป็นวิธีการบันทึกต้นทุนภายใต้สมมติฐานว่า สินค้าคงเหลือรายการที่ซื้อหรือผลิตขึ้นก่อนจะขายออกไปก่อน จึงเป็นผลให้สินค้าคงเหลือรายการที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นงวดเป็นสินค้าที่ซื้อหรือผลิตขึ้นในครั้งหลังสุด

3. วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก เป็นวิธีการบันทึกต้นทุนที่กำหนดให้ต้นทุนสินค้าคงเหลือแต่ละรายการมาจากการถัวเฉลี่ยต้นทุนของสินค้าที่เหมือนกัน ณ วันต้นงวดกับต้นทุนของสินค้าที่เหมือนกันที่ซื้อหรือผลิตขึ้นในระหว่างงวด ซึ่งวิธีการคำนวณต้นทุนถัวเฉลี่ยอาจคำนวณเป็นระยะๆไป หรือคำนวณทุกครั้งที่ได้รับสินค้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของกิจการ

จุดมุ่งหมายสำคัญในการตีราคาสินค้าคงเหลือ คือ การกำหนดยอดกำไรที่เหมาะสมโดยใช้วิธีคิดต้นทุนให้สอดคล้องกับรายได้ มูลค่าสินค้าคงเหลือที่เหมาะสมจะมีความสำคัญต้องบ่งแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุน ถ้าสินค้าคงเหลือปลายงวดมีมูลค่าสูงกว่าที่ควรจะเป็น ผลคือต้นทุนสินค้าจะต่ำและกำไรสุทธิจะสูง ส่วนด้านงบแสดงฐานะการเงิน สินค้าคงเหลือที่ปรากฏในงบแสดงฐานะการเงินจะสูง ด้วยเหตุที่สินค้าคงเหลือเป็นรายการในสินทรัพย์หมุนเวียน ดังนั้นสินทรัพย์หมุนเวียนและสินทรัพย์หมุนเวียนสุทธิจะสูงกว่าที่ควรจะเป็น ผลเนื่องจากการที่ธุรกิจมีกำไรสูงส่งผลไปถึงกระแสเงินสด กล่าวคือ นอกจากจะต้องจ่ายภาษีเงินได้ในจำนวนที่สูงกว่าที่ควรจะเป็นแล้ว เงินปันผลที่จ่ายอาจสูงตามไปด้วย ในทางตรงข้าม ถ้าตีราคาสินค้าคงเหลือต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ผลที่ตามมาจะสวนทางกับกรณีมีราคาสินค้าสูงกว่าที่ควร (เพชร ขุนทรัพย์, 2548)

อังครัตน์ เปรียบจริยวัฒน์ (2551) กล่าวว่า การเลือกนโยบายการบัญชีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่ต่างกันมาใช้ในการบันทึกสินค้าคงเหลือและต้นทุนขายจะมีผลกระทบต่องบกำไรขาดทุน งบแสดงฐานะการเงิน และอัตราส่วนทางการเงินของกิจการ นอกจากนั้น ทางเลือกที่กิจการใช้ยังมีผลกระทบต่อกระแสเงินสด ซึ่งจะมีผลต่อการจ่ายภาษีของกิจการด้วย

3. การวัดผลการดำเนินงาน

3.1 แนวคิดการวัดผลกำไร

นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะและศิลปพร ศรีจันทเพชร (2559) อธิบายว่า ผลกำไรเป็นข้อมูลทางบัญชี ซึ่งผู้ใช้งบการเงินต้องการทราบ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ เช่น ตัดสินใจลงทุน จ่ายเงินปันผล และจ่ายภาษีเงินได้ แนวคิดในการวัดผลกำไรที่แตกต่างกันย่อมส่งผลให้ตัวเลขกำไรที่แตกต่างกันไปด้วย

แนวคิดทางการบัญชี เกิดจากโครงสร้างทฤษฎีการบัญชี ความหมายของกำไรทางบัญชี คือ ผลต่างระหว่างรายได้ที่เกิดขึ้นในงวดบัญชี กับต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งเป็นผลมาจาก

โดยอาจสรุปได้ว่ามีวิธีการวัดผลกำไรทางการบัญชี 2 ประเภท

1) การวัดผลกำไรจากรายการและเหตุการณ์ทางบัญชี

รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีดังกล่าวอาจเป็นรายการที่เกิดขึ้นกับภายนอกกิจการ เช่น การกู้ยืม หรือ การให้กู้ยืมเงิน การซื้อหรือขายสินค้า เป็นต้น หรืออาจเป็นรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้นภายในกิจการ เช่น การโอนวัตถุดิบทางตรงเพื่อใช้ในการผลิต การใช้แรงงานทางตรง หรือการปันส่วนค่าใช้จ่ายการผลิต เป็นต้น แนวคิดนี้ทำให้กิจการบันทึกรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาบัญชี ข้อดีของแนวคิดนี้คือ

-กิจการสามารถแสดงรายละเอียดของกำไรได้หลายรูปแบบ เช่น กำไรตามประเภทของสินค้า กำไรตามประเภทของลูกค้า

-กิจการสามารถแสดงกำไรตามสาเหตุการเกิดของกำไร เช่น กำไรจากการดำเนินการ กำไรจากการลงทุน กำไรจากการขายสินค้า

2) การวัดผลกำไรจากกิจกรรม

ตามแนวคิดนี้ กิจการจะวัดผลกำไร โดยพิจารณาจากกิจกรรมในการดำเนินธุรกิจ เช่น การผลิต การขาย จนถึงการเก็บเงินค่าขาย ดังนั้น กำไรจึงเกิดขึ้นจากรายงานผลของความสำเร็จ ซึ่งไม่ใช่การรายงานการคาดคะเนถึงความสำเร็จที่อาจเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น การวัดผลกำไรที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมการผลิต กิจการจึงให้ความสนใจในกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยไม่สนใจการเปลี่ยนแปลงมูลค่า

ข้อดีของแนวคิดนี้ คือ กิจการสามารถวัดผลกำไรตามวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน และผู้บริหารของกิจการสามารถวัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานของแต่ละกิจกรรมได้

แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์

- แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของกำไร กำไรของนักเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของเสรษฐทรัพย์ (Wealth) หรือทุน ซึ่งประเมินได้จากฐานะของเสรษฐทรัพย์หรือทุน ณ วันปลายงวดเปรียบเทียบกับฐานะของเสรษฐทรัพย์ หรือทุน ณ วันต้นงวด โดยกำไรทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การบริโภคบวกการออม ส่วนการออม หมายถึง ทุนที่เพิ่มขึ้น

$$\text{กำไรทางเศรษฐศาสตร์} = \text{การบริโภค} + \text{การออม}$$

$$\text{โดย การออม} = (\text{ทุน ณ วันปลายงวด} - \text{ทุน ณ วันต้นงวด})$$

- แนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุน แนวคิดนี้เป็นแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ กำไรทางเศรษฐศาสตร์หมายถึง จำนวนที่สามารถบริโภคได้ โดยไม่กระทบทุน กิจกรรมสามารถรักษาระดับทุนได้หากจำนวนทุนที่มีเมื่อสิ้นงวดเท่ากับจำนวนทุนที่มี เมื่อต้นงวด ดังนั้น จำนวนเงินที่เกินกว่าทุนที่ต้องรักษาระดับไว้ คือ กำไร

กำไรจึงหมายถึง การเพิ่มขึ้นของทุนหรือสินทรัพย์สุทธิในระหว่างรอบระยะเวลา โดยวัดจากหน่วยเงินตามอำนาจซื้อเดิมตลอดรอบระยะเวลานั้น หรือมูลค่าสูงสุดที่สามารถบริโภคได้ โดยทำให้ฐานะ ณ ปลายงวดดีเท่ากับฐานะ ณ ต้นงวด

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม พฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องกับการวัดผลกำไรแสดงโดยการนำผลกำไรไปใช้ในกระบวนการตัดสินใจของผู้เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น

- ใช้ผลกำไรเพื่อคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต เช่น เงินปันผลที่กิจการจ่ายในอนาคต ราคาตลาดในอนาคตของหุ้น กำไรที่ใช้ในการคาดคะเนดังกล่าวเป็นกำไรที่คำนวณจากราคาปัจจุบัน (มิใช่คำนวณจากมูลค่าในอดีตหรือราคาทุนเดิม) ผู้สนใจผลกำไรในกรณีนี้ ได้แก่ ผู้ลงทุน (ทั้งผู้ลงทุนในปัจจุบัน และผู้ที่อาจตัดสินใจลงทุนในอนาคต) เจ้าหนี้ ที่ปรึกษาการลงทุน และผู้บริหาร
- ใช้ผลกำไรในการตัดสินใจด้านการบริหารงาน กล่าวคือ ผู้บริหารต้องการใช้ผลกำไรในการวางแผนและควบคุมงานในอนาคต
- ใช้ผลกำไรในการประมาณการ เช่น ประมาณการกระแสเงินสด ประมาณการอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน เป็นต้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องกับการวัดผลกำไร จะเห็นว่าการวัดผลกำไร โดยใช้ราคาปัจจุบันย่อมตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ดีกว่าการวัดผลกำไรจากข้อมูลในอดีต

แนวคิดเกี่ยวกับกำไรภายใต้ความไม่แน่นอน กำไรน่าจะหมายถึงการเปลี่ยนแปลงในทุนของกิจการในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งไม่รวมทุนที่ได้รับจากเจ้าของหรือการแบ่งปันส่วนทุนให้เจ้าของ โดยทุนนั้นได้แสดงมูลค่าตามเกณฑ์การวัด ดังนั้น การวัดผลกำไรจึงขึ้นอยู่กับมูลค่าของกำไร เกณฑ์การวัดมูลค่าทางบัญชี และแนวคิดเกี่ยวกับทุน

- มูลค่าของกำไร

กิจการต้องวัดมูลค่าของกำไรเป็นจำนวนเงิน เพื่อแสดงผลการดำเนินงาน ซึ่งอาจวัดมูลค่าได้จากราคาทุนเดิมหรือราคาทุนปัจจุบัน
- เกณฑ์การวัดมูลค่าทางบัญชี

การวัดมูลค่าทางบัญชีที่นิยมใช้กันทั่วไปสามารถวัดได้จากจำนวนเงิน ณ จุดที่เกิดรายการ โดยไม่คำนึงอำนาจซื้อ เกณฑ์การวัดมูลค่าอาจแบ่งได้เป็น 2 ระบบดังนี้

 - ระบบเงินในนาม ระบบนี้ไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงค่าของเงินในระยะเวลาที่ต่างกัน รายการที่เกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกันสามารถนำมารวมหรือหักกันได้
 - ระบบเงินคงที่ เป็นระบบที่คำนึงถึงค่าของเงินในเวลาต่างกัน ดังนั้นจะต้องปรับรายการที่เกิดขึ้นในเวลาที่แตกต่างกันให้อยู่ในสถานะเดียวกันโดยใช้ดัชนีราคาเป็นตัวปรับมูลค่า เพื่อแสดงให้เห็นฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของกิจการในระดับราคาที่ยั่งยืน
- แนวคิดเกี่ยวกับทุน
 - ทุนทางการเงิน หมายถึง ทุนที่วัดจากมูลค่าของสินทรัพย์สุทธิ หรือส่วนที่เจ้าของนำมาลงทุนในรูปของสินทรัพย์ โดยทุนทางการเงินจะแสดงถึงจำนวนเงินสดที่เจ้าของนำมาลงทุนบวกกับกำไรส่วนที่ยังคงเหลือในกิจการ กำไรทางการเงิน หมายถึง จำนวนเงินที่กิจการได้รับนอกเหนือจากส่วนที่เจ้าของนำมาลงทุน

ตามแนวคิดนี้ กำไรเกิดขึ้นเมื่อจำนวนเงินของสินทรัพย์สุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี สูงกว่าจำนวนเงินของสินทรัพย์สุทธิเมื่อต้นรอบระยะเวลาบัญชี จำนวนที่เพิ่มขึ้นนี้จะต้องไม่รวมรายการที่เกิดขึ้นระหว่างกิจการกับเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีนั้น เช่น การแบ่งปันส่วนทุนให้กับเจ้าของ หรือเงินทุนที่ได้รับจากเจ้าของ
 - ทุนทางการผลิตหรือทุนทางกายภาพ หมายถึง ทุนซึ่งวัดจากความสามารถของกิจการในการจัดการสินค้าและบริการ

ตามแนวคิดนี้กำไรเกิดขึ้นเมื่อกำลังการผลิตที่กิจการสามารถใช้ในการผลิต หรือที่ใช้ผลิตจริงเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีสูงกว่ากำลังการผลิตเมื่อต้นรอบ

ระยะเวลาบัญชี การวัดมูลค่าของทุนจึงวัดจากกำลังการผลิต ซึ่งอาจแสดงในรูปของทรัพยากรหรือทุนที่ต้องจ่ายเพื่อให้ได้กำลังการผลิตนั้น ทั้งนี้ ไม่รวมการแบ่งปันส่วนทุนให้กับเจ้าของหรือเงินทุนที่ได้รับจากเจ้าของ

3.2 วิธีการวัดผลกำไร

นิพนธ์ เห็น โชคชัยชนะและศิลาพร ศรีจันทเพชร (2559) สรุปไว้ว่า จากแนวคิดการวัดผลกำไรที่มีหลายแนวคิดทำให้เกิดการวัดผลกำไรที่แตกต่างกัน โดยสามารถสรุปได้ 2 วิธีหลักคือ

-การเปรียบเทียบมูลค่าของสินทรัพย์ในช่วงเวลาต่างกันตามแนวทางของงบดุล (Balance Sheet Approach)

- การเปรียบเทียบทุนหรือสินทรัพย์สุทธิทั้งหมดของกิจการ
การวัดผลกำไรตามวิธีนี้เกิดจากแนวคิดเกี่ยวกับทุนและการรักษาระดับทุน กิจการจะวัดมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ตามระยะเวลาที่ถือสินทรัพย์นั้น หรือวัดผลกำไรจากการถือสินทรัพย์นั้นเอง กิจการอาจวัดมูลค่าของสินทรัพย์จากมูลค่าในการจัดหา (Input Cost) หรือมูลค่าในการจำหน่าย (Output Value) ก็ได้
- การวัดมูลค่าเพิ่ม
แนวคิดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดมูลค่าในราคาที่มีหลักฐานสมบูรณ์ที่สุด หรือวัดมูลค่าตามเงินสดที่ได้รับการตีราคาเพิ่มขึ้นจากมูลค่าในการจัดหาเป็นมูลค่าในการจำหน่ายทำให้เกิดกำไร เช่น กิจการบันทึกสินค้าคงเหลือในราคาทุนเมื่อซื้อมา แต่ขายสินค้านั้นในราคาตลาด หรือมูลค่าสุทธิที่จะได้รับ กล่าวคือมูลค่าจะเพิ่มขึ้นเมื่อแปรสภาพสินทรัพย์นั้นเป็นตัวเงิน ซึ่งราคาทุนปัจจุบันจะมีมูลค่าใกล้เคียงกับมูลค่าสุทธิที่จะได้รับมากกว่าราคาทุนเดิม อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ของการตีราคานี้เหมาะสมสำหรับการตีราคาสินทรัพย์เฉพาะอย่างมากกว่าการตีราคาปัจจุบันของกิจการทั้งหมด เพื่อเสนอต่อผู้ลงทุนหรือกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

-การเปรียบเทียบรายได้และค่าใช้จ่ายตามแนวทางของงบกำไรขาดทุน (Income Statement Approach)

แนวคิดนี้เป็นการวัดผลกำไร โดยใช้หลักเกณฑ์ความเกี่ยวพันโดยตรงระหว่างต้นทุนที่เกิดขึ้นกับรายได้ที่มาจากรายการเดียวกัน ซึ่งกำหนดให้กิจการรับรู้รายได้พร้อมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากรายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กิจการอาจเปลี่ยนมูลค่าของ

รายการจากราคาทุนเดิมเป็นราคาที่เป็นจำนวนเงินตามอำนาจซื้อ เพื่อแสดงกำไรจากการดำเนินงาน และกำไรขาดทุนจากการถือครองสินทรัพย์นั้น

นอกจากนี้ นีฟันท์ เห็น โชคชัยชนะและศิลปพร ศรีจันทเพชร (2559) ยังได้สรุปไว้ว่านักบัญชี แต่ละกลุ่มยังมีแนวคิดที่แตกต่างกันดังนี้

- นักบัญชีกลุ่มดั้งเดิม

นักบัญชีกลุ่มนี้สนับสนุนวิธีการวัดผลกำไรตามวิธีกำไรทางบัญชี ซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า “การบัญชีราคาทุน” เนื่องจากนักบัญชีกลุ่มนี้ยึดถือข้อสมมติในการจัดทำและนำเสนองบการเงินและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- นักบัญชีกลุ่มใหม่

นักบัญชีกลุ่มนี้สนับสนุนแนวคิดอำนาจซื้อจึงทำให้เกิดการวัดผลกำไรทางบัญชี ซึ่งปรับด้วยดัชนีราคา

- นักบัญชีกลุ่มพัฒนา สนับสนุนแนวคิดเรื่องราคาปัจจุบัน

- วิธีการบัญชีตามราคาทุนปัจจุบัน โดยกำไรที่วัดได้จะเป็นกำไรในปัจจุบัน
- วิธีการบัญชีตามราคาทุนปัจจุบันที่ปรับด้วยดัชนี โดยวัดผลกำไรด้วยกำไรในปัจจุบันที่ปรับด้วยดัชนีราคาแล้ว

3.3 การวิเคราะห์งบการเงิน

การวิเคราะห์งบการเงินส่วนใหญ่ เป็นการวิเคราะห์ถึงแง่มุมใดมุมหนึ่งของความสามารถในการทำกำไร (Profitability Analysis) หรือความเสี่ยงของบริษัท (Risk Analysis) โดยการประเมินความสามารถในการทำกำไรทำให้ผู้วิเคราะห์ทราบถึงผลการดำเนินงานของบริษัทในอดีตและช่วยคาดการณ์ความสามารถในการทำกำไรในอนาคต ในขณะที่การประเมินความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของบริษัทในการจัดการความเสี่ยงในรูปแบบต่าง ๆ ในอดีต รวมทั้งโอกาสที่บริษัทจะสามารถดำเนินการต่อไปได้ในอนาคต วิธีการ ในการวิเคราะห์งบการเงินที่เป็นที่นิยมกันทั่วไปคือการคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน โดยอัตราส่วนทางการเงินบางประเภทเปรียบเทียบกับรายการที่มีอยู่ในงบกำไรขาดทุน บางประเภทเปรียบเทียบกับรายการที่มีอยู่ในงบดุล หรือนำเอาข้อมูลจากงบการเงินต่าง ๆ มาหาความสัมพันธ์กัน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) เป็นเครื่องมือที่ผู้ลงทุนใช้ในการวิเคราะห์และประเมินฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพ และความสามารถในการหากำไรของบริษัทได้จากงบการเงินที่ผ่านมาของบริษัท โดยผู้วิเคราะห์อาจนำอัตราส่วน

ทางการเงินของบริษัทเทียบกับอัตราส่วนในอดีตที่ผ่านมา หรือเทียบกับบริษัทอื่นที่เป็นคู่แข่ง หรืออาจเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมนั้น ๆ (จิรัตน์ สังข์แก้ว, 2547)

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) เป็นเครื่องมือประเภทหนึ่งที่จะช่วยให้สามารถประเมินฐานะทางการเงินและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจได้ดีกว่าตัวเลขข้อมูลดิบที่แสดงไว้ในงบการเงิน โดยอัตราส่วนทางการเงินก็คือ การนำรายการในงบดุล งบกำไรขาดทุน ที่มีส่วนสัมพันธ์กัน มาทำเป็นสัดส่วนเปรียบเทียบกัน แล้วทำให้สามารถตีความหมายของงบการเงินนั้น ได้มากขึ้น (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2556)

การวิเคราะห์อัตราส่วนสามารถคำนวณได้ง่าย แต่ที่สำคัญคือการอ่านค่าจากตัวเลขที่ได้ ซึ่งอาจนำไปสู่การวิเคราะห์ที่ผิดพลาดได้ ประโยชน์ของตัวเลขที่ได้จากการวิเคราะห์อัตราส่วนจะนำไปสู่ข้อสังเกตว่ากิจการมีปัญหาอะไรบ้าง ผู้วิเคราะห์ควรให้ความสนใจกับรายการใด การหาคำตอบที่ถูกต้องจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติม และการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติมนี้จะทำให้การวิเคราะห์ฐานะทางการเงินของกิจการได้ถูกต้องมากขึ้น มีข้อจำกัดที่สำคัญ 2 ประการในการใช้อัตราส่วน 1. ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั้นเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต บอกว่าเกิดอะไรขึ้นกับกิจการในปีที่ผ่านมา แต่ไม่ได้บอกว่าในอนาคตจะเกิดอะไรขึ้น 2. ความน่าเชื่อถือของอัตราส่วนที่ได้ ขึ้นกับคุณภาพของตัวเลขที่นำมาวิเคราะห์ การเปรียบเทียบวิธีการบัญชีที่ใช้ของกิจการเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทราบ เมื่อจะนำอัตราส่วนไปเปรียบเทียบกับกิจการอื่นหรือค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม (อภิชาติ พงศ์สุพัฒน์, 2550)

ในการประเมินผลการดำเนินงานและฐานะทางการเงินของธุรกิจ ผู้วิเคราะห์ทางการเงินจำเป็นต้องอาศัยเครื่องมืออย่างหนึ่ง เรียกว่า อัตราส่วน (Ratio) หรือ ดัชนี (Index) ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูลทางการเงิน โดยนำข้อมูลทางการเงินมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิเคราะห์มีความชำนาญและประสบการณ์ในการวิเคราะห์ทางการเงิน เพื่อที่จะทำให้เข้าใจฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงานของธุรกิจได้ดี (ฐาปนา ฉิ่งไพศาล, 2550)

จากแนวความคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) หมายถึงแนวคิดในการนำข้อมูลผลการดำเนินงานต่าง ๆ ในงบการเงินของธุรกิจ มาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างรายการต่าง ๆ ในรูปแบบของอัตราส่วนการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำไปวิเคราะห์ผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกิจการได้

อัตราส่วนทางการเงินที่ใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการวิเคราะห์และประเมินฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน ประสิทธิภาพ และความสามารถในการทำกำไรของบริษัทได้จากงบการเงิน โดย

การวิเคราะห์อัตราส่วน สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทตามวัตถุประสงค์ดังนี้ (ศศิวิมล มีอำพล, 2556)

1. อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity Ratios)
2. อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ (Solvency Ratios)
3. อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์สภาพคล่อง (Liquidity Ratios)

อัตราส่วนนี้ใช้วัดความสามารถของกิจการในการจ่ายชำระหนี้สินหมุนเวียนโดยใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน ประกอบด้วย

-อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ใช้วัดความสามารถของกิจการที่จะชำระหนี้สินหมุนเวียน

$$\frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

-อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว เป็นการวัดสภาพคล่องโดยรวมของกิจการซึ่งรวมสินทรัพย์หมุนเวียนทุกประเภทในการนำมาคำนวณ

$$\frac{\text{เงินสด+เงินลงทุนระยะสั้น+ลูกหนี้และตัวเงินรับ}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

-อัตราส่วนเงินสด เพื่อวัดสภาพคล่องของกิจการ โดยไม่รวมสินทรัพย์ที่ไม่สามารถแปลงเป็นเงินสดได้ทันทีเช่น ลูกหนี้และสินค้าคงเหลือ

$$\frac{\text{เงินสด+เงินลงทุนระยะสั้น}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

-ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ย เพื่อคำนวณระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ยจากลูกหนี้การค้าของกิจการในงวดบัญชี หากระยะเวลาในการเก็บหนี้ยาวนานจะแสดงให้เห็นสภาพคล่องที่ไม่ดีนัก

$$\frac{\text{ลูกหนี้การค้าถั่วเฉลี่ย}}{\text{ยอดขาย/365 วัน}}$$

-อัตรากรมุนเวียนของลูกหนี้ วัดจากจำนวนครั้งของลูกหนี้ที่เก็บเงินได้ในงวดบัญชี

ยอดขายเชื่อสุทธิ

ลูกหนี้สุทธิถัวเฉลี่ย

-ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ เป็นการวัดสภาพคล่องของกิจการ โดยคำนวณจากระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ เนื่องจากสินค้าคงเหลือเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่สำคัญของกิจการรายการหนึ่ง หากกิจการมีสินค้าคงเหลือมากจะทำให้กิจการมีต้นทุนในการเก็บรักษารวมทั้งกิจการจะมีความเสี่ยงต่อการที่สินค้าจะด้าสม้ยด้วย กลับกันหากกิจการสำรองสินค้าคงเหลือไม่พออาจเกิดสินค้าขาดมือได้

สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย

ต้นทุนขาย / 365 วัน

-อัตรากรมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ วัดจากจำนวนครั้งของสินค้าที่ขายได้ในระหว่างปี

ต้นทุนขาย

สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย

อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการชำระหนี้ (Solvency Ratios)

อัตราส่วนนี้ใช้วัดความสามารถของกิจการในการชำระหนี้ เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดว่ากิจการจะอยู่รอดในอนาคตหรือไม่ เนื่องจากเจ้าหนี้ระยะยาวจะให้ความสนใจว่ากิจการจะมีความสามารถในการชำระหนี้ทั้งหนี้สินหมุนเวียนและหนี้สินไม่หมุนเวียนเพียงใด ประกอบด้วย

-อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์รวม แสดงจำนวนร้อยละของสินทรัพย์หรือเงินลงทุนทั้งหมดของกิจการที่กิจการจัดหาจากเจ้าหนี้

หนี้สินรวม

สินทรัพย์รวม

-อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น แสดงจำนวนร้อยละของหนี้สินรวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น วัดความสามารถของกิจการในการจ่ายชำระหนี้สินหมุนเวียนและหนี้สินไม่หมุนเวียน

หนี้สินรวม

ส่วนของผู้ถือหุ้น

-จำนวนเท่าของกำไรต่อดอกเบี้ยจ่าย เป็นอัตราส่วนแสดงความสามารถของกิจการในการจ่ายดอกเบี้ยแก่เจ้าหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระ

กำไรก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษี

ดอกเบี้ยจ่าย

อัตราส่วนเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratios)

อัตราส่วนนี้ใช้วัดความสามารถของกิจการในการทำกำไรซึ่งหมายถึงความสำเร็จของกิจการในการดำเนินธุรกิจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยการที่กิจการมีกำไร หรือขาดทุนนั้นก็จะสามารถแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการชำระหนี้สินรวมทั้งการจัดสรรผลตอบแทนคืนให้แก่ผู้ถือหุ้น ประกอบด้วย

-อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราส่วนนี้ใช้แสดงถึงกำไรสุทธิต่อยอดขาย โดยจะวัดกำไรสุทธิในรูปร้อยละของยอดขายสุทธิ

กำไรสุทธิ

ยอดขายสุทธิ

-อัตรากำไรสุทธิ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดประสิทธิภาพของกิจการในการใช้สินทรัพย์ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการวัดความสามารถของกิจการในการใช้สินทรัพย์เพื่อเพิ่มยอดขาย โดยอัตราส่วนนี้จะคำนวณโดยการนำยอดขายสุทธิหารด้วยสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ย โดยสินทรัพย์ถาวรเฉลี่ยจะใช้สินทรัพย์ต้นงวดกับ สินทรัพย์ปลายงวดมาถัวเฉลี่ยกัน

ขายสุทธิ

สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

-อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราส่วนนี้จะวัดความสามารถในการก่อให้เกิดกำไรจากการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมด เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสามารถของกิจการในการบริหารสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่าจะให้ผลตอบแทนต่อกิจการอย่างไร

กำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้

สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

-อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ อัตราส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่ากิจการสามารถดำเนินงานให้เกิดกำไรสุทธิเท่าใดต่อการลงทุนใน ส่วนของผู้ถือหุ้น 1 บาท โดยผลการคำนวณอัตราส่วนมาจากข้อมูลในงบการเงินซึ่งเป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมาแล้วและงบการเงินที่ทำการประมาณการขึ้นมา โดยจะต้องมีการนำอัตราส่วนที่คำนวณได้มาทำการเปรียบเทียบ ทั้งการเปรียบเทียบจากข้อมูลของกิจการ เปรียบเทียบกับ ค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม และการเปรียบเทียบระหว่างกิจการ(คู่แข่ง) เช่น ถ้ากิจการมีอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในปีนี้สูงกว่าปีที่แล้วอย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเพราะยอดขายในงบการเงินว่าสูงขึ้นหรือมีอะไรที่เป็นพิเศษในปีนั้น เช่น การขายสินทรัพย์ถาวรได้กำไร เป็นต้น

กำไรสุทธิ ส่วนของผู้ถือหุ้น

-กำไรต่อหุ้น กำไรสุทธิส่วนที่เป็นของหุ้นสามัญ หมายถึง กำไรสุทธิหลังจากจ่ายเงินปันผลให้กับผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิแล้ว หารด้วยจำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในระหว่างงวด เป็นการแสดงถึงกำไรสุทธิในงวดต่อ 1 หุ้นสามัญ

กำไรสุทธิ - เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก

อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบกำไรต่อหุ้นระหว่างกิจการทำได้อย่างจำกัด เนื่องจากแม้ว่ากิจการสองแห่งมีกำไรสุทธิ ส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่เท่ากัน กิจการหนึ่งอาจมีกำไรต่อหุ้นที่ต่ำกว่า เนื่องจากมีจำนวนหุ้นสามัญที่อยู่ในมือผู้ถือหุ้นที่สูงกว่า (ซึ่งอาจเกิดจากการที่มีราคาตามมูลค่าหุ้นที่ต่ำกว่า) ทำให้การเปรียบเทียบกำไรต่อหุ้นของแต่ละกิจการต้องพิจารณาตัวแปรแต่ละตัวควบคู่กันไปด้วย

-อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นว่าหุ้นแต่ละตัวนั้นมีราคาเหมาะสมหรือไม่ นักลงทุนมีความตั้งใจจะจ่ายเงินเพื่อซื้อหุ้นกิจการอย่างไร

ราคาตลาดต่อหุ้น กำไรต่อหุ้น

3.4 กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน

งบกระแสเงินสดเป็นงบการเงินที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของเงินสด โดยจะแสดงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินสดอันเนื่องมาจากกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมดำเนินงาน กิจกรรมการลงทุน และกิจกรรมการจัดหาเงิน ทั้งนี้ จำนวนเงินของกระแสเงินสดที่เกิดจากกิจกรรมดำเนินงานจะเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ ในการก่อให้เกิดกระแสเงินสด และกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน โดยพื้นฐานแล้วจะเกิดจากกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ของกิจการ โดยทั่วไปจะเป็นผลมาจากรายการต่างๆ และเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นในการคำนวณกำไรหรือขาดทุน

ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด กำหนดให้กิจการแสดงกิจกรรมในงบกระแสเงินสดประกอบด้วย

1.กิจกรรมดำเนินงาน (Operating activities) กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานจะแสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ เนื่องจากกระแสเงินสดในกิจกรรมนี้จะมาจากกิจกรรมหลักที่ก่อให้เกิดรายได้ของกิจการ เช่น เงินสดรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการ เงินสดจ่ายให้แก่ผู้ขายสินค้าหรือให้บริการ เงินสดจ่ายให้แก่พนักงาน เป็นต้น

2.กิจกรรมลงทุน (Investing activities) กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุนจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับรายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เช่น การซื้อหรือขายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ การซื้อหรือขายตราสารหนี้หรือตราสารทุนของกิจการอื่นและส่วนได้เสียในการร่วมค้า(ที่ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้า) เป็นต้น

3.กิจกรรมจัดหาเงิน (Financing activities) กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงินจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของและการกู้ยืมของกิจการ เช่น เงินสดรับจากการออกหุ้นทุน การออกหุ้นกู้ เงินสดจ่ายเพื่อซื้อหุ้นคืน จ่ายชำระหนี้กู้ยืม การจ่ายเงินปันผล เป็นต้น

กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 เรื่อง งบกระแสเงินสด ระบุว่าจำนวนเงินของกระแสเงินสดที่เกิดจากกิจกรรมดำเนินงานจะเป็นข้อบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงความสามารถในการดำเนินงานของกิจการ ในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่เพียงพอเพื่อจ่ายชำระหนี้กู้ยืมเพื่อการดำเนินงานของกิจการ เพื่อจ่ายเงินปันผลและเพื่อการลงทุนใหม่ ๆ โดยไม่พึ่งพาการจัดหาเงินจากแหล่งเงินทุนภายนอก ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบแต่ละรายการของกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในอดีตจะ

เป็นประโยชน์เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลอื่นในการพยากรณ์กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในอนาคต

ตัวอย่างของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน คือ

- เงินสดรับจากการขายสินค้าและการให้บริการ
- เงินสดรับจากรายได้ค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า และรายได้อื่น
- เงินสดจ่ายให้แก่ผู้ขายสินค้าและผู้ให้บริการ
- เงินสดจ่ายให้แก่พนักงานและจ่ายแทนพนักงาน
- เงินสดรับและจ่ายของกิจการประกันภัย สำหรับเบี้ยประกันภัยและค่าสินไหมทดแทน ค่ารายปีและผลประโยชน์อื่นตามกรมธรรม์
- เงินสดจ่ายหรือได้รับคืนค่าภาษีเงินได้ ยกเว้นหากรายการดังกล่าวสามารถระบุเจาะจงได้กับกิจกรรมลงทุนและกิจกรรมจัดหาเงิน และ
- เงินสดรับและจ่ายจากสัญญาที่ถือไว้เพื่อซื้อขายหรือเพื่อค้า

ประโยชน์ของข้อมูลกระแสเงินสด

- สามารถประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้
- ประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด
- ข้อมูลในอดีตของกระแสเงินสด มักใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงจำนวนเงิน ระยะเวลา และความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต
- ใช้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการทำกำไรและกระแสเงินสด-สุทธิ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในระดับราคา

3.5 ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล

มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติทางบัญชีสำหรับภาษีเงินได้ ประเด็นหลักของการบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้อยู่ที่การรับรู้ผลกระทบทางภาษีทั้งในงวดปัจจุบันและอนาคต ประกอบด้วย 1) ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้ประจำงวดปัจจุบัน เป็นจำนวนภาษีเงินได้ที่ต้องชำระหรือสามารถขอคืนได้ โดยการคำนวณจากกำไร(ขาดทุน)ทางภาษีสำหรับงวด หรือภาษีเงินได้ตามแบบ ภงด. และ 2) ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีซึ่งเป็นของงวดอนาคต

หลักการพิจารณาผลแตกต่างระหว่างราคาตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินของรายการในงบดุลกับฐานภาษีของสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งก่อให้เกิดสินทรัพย์/หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ตามที่วรัศคี ทุมมานนท์ (2548) ได้กล่าวไว้ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. รายการหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี จะเกิดขึ้นเมื่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่าฐานภาษี หรือ ราคาตามบัญชีของหนี้สินต่ำกว่าฐานภาษี

เมื่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่าฐานภาษี หรือ ราคาตามบัญชีของหนี้สินต่ำกว่าฐานภาษี จะทำให้เกิดผลแตกต่างชั่วคราวที่ไว้รวมคำนวณภาษีเงินได้ในอนาคต ซึ่งให้นำไปคูณกับอัตราภาษีเงินได้ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีซึ่งกิจการต้องนำมารวมคำนวณกำไร/ขาดทุนทางภาษีในงวดอนาคตเมื่อกิจการได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้ตามราคาตามบัญชี โดยรายการดังกล่าวต้องแสดงเป็นรายการหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีในงบแสดงฐานะการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

ตัวอย่าง รายการที่มีราคาตามบัญชีของสินทรัพย์สูงกว่าฐานภาษี เช่น หลักทรัพย์เพื่อค้า มีราคาตลาด ณ วันสิ้นงวด สูงกว่าราคา ณ วันที่ซื้อ มีผลทำให้ ราคาตามบัญชีของบัญชีหลักทรัพย์เพื่อค้า สูงกว่า ฐานภาษี เนื่องจากกำไรที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของราคาหลักทรัพย์ดังกล่าว ทางกรมสรรพากรยังไม่ให้ถือเป็นรายได้ทางฐานภาษี จากเหตุการณ์ดังกล่าว จำนวนผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ต้องเสียภาษีจะสูงกว่าจำนวนที่สามารถนำมาหักเพื่อคำนวณภาษีเงินได้ ผลต่างนี้ถือเป็นผลแตกต่างชั่วคราวที่ต้องเสียภาษีและภาระผูกพันที่กิจการจะต้องจ่ายภาษีเงินได้ในงวดอนาคต จึงเข้าตามคำนิยามของหนี้สินตามแม่บทการบัญชี จึงให้แสดงรายการดังกล่าวเป็น หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

สำหรับตัวอย่างรายการที่มีราคาตามบัญชีของหนี้สินต่ำกว่าฐานภาษี หาได้ยาก(ไม่เกิดเหตุการณ์ดังกล่าว) ในประเทศไทย

2. รายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี จะเกิดขึ้นเมื่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ต่ำกว่าฐานภาษี หรือ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสูงกว่าฐานภาษี

เมื่อราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ต่ำกว่าฐานภาษี หรือ ราคาตามบัญชีของหนี้สินสูงกว่าฐานภาษี จะทำให้เกิดผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีเงินได้ในงวดอนาคต ซึ่งให้นำไปคูณกับอัตราภาษีเงินได้ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษีซึ่งกิจการต้องนำมารวมคำนวณกำไร/ขาดทุนทางภาษีในงวดอนาคตเมื่อกิจการได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์หรือจ่ายชำระหนี้ตามราคาตามบัญชี โดยรายการดังกล่าวต้องแสดงเป็นรายการสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ในงบแสดงฐานะการเงิน ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

ตัวอย่าง รายการที่มีราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ต่ำกว่าฐานภาษี เช่น รายการลูกหนี้ที่มีการตั้งค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ หรือรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ที่มีการด้อยค่า มีผลทำให้ราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ ต่ำกว่า ฐานภาษี เนื่องจากรายการหักค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ และรายการด้อยค่าดังกล่าว กรมสรรพากรยังไม่ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี จากเหตุการณ์ดังกล่าว จำนวนผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ต้องเสียภาษีจะต่ำกว่าจำนวนที่สามารถนำมาหักเพื่อคำนวณภาษีเงินได้ ผลต่างนี้ถือผลแตกต่างชั่วคราวที่ใช้หักภาษี นั่นคือกิจการจะได้รับคืนภาษีเงินได้ในงวดอนาคต จึงเข้าตามคำนิยามของสินทรัพย์ตามแม่บทการบัญชี จึงให้แสดงรายการดังกล่าวเป็น สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี

ตัวอย่าง รายการที่มีราคาตามบัญชีของหนี้สินสูงกว่าฐานภาษี เช่น การรับประกันคุณภาพหลังการขาย มีผลทำให้ ราคาตามบัญชีของหนี้สิน สูงกว่า ฐานภาษี เนื่องจาก ค่าใช้จ่ายในการรับประกันคุณภาพดังกล่าว ทางกรมสรรพากรยังไม่ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายทางภาษี นั่นคือ กรมสรรพากรจะยังไม่ยอมรับรายการหนี้สินที่เกิดจากการรับประกันคุณภาพดังกล่าวในงวดที่มีการประมาณการไว้ แต่จะยอมรับในงวดที่ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการรับประกันคุณภาพเกิดขึ้นจริง จากเหตุการณ์ดังกล่าว ผลแตกต่างชั่วคราวที่เกิดจากราคาตามบัญชีของหนี้สินสูงกว่าฐานภาษีของหนี้สินนั้นจะทำให้กิจการมีสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีที่จะใช้ประโยชน์ได้เมื่อกิจการสามารถนำหนี้สินส่วนนั้นไปหักเพื่อคำนวณกำไรทางภาษีในงวดอนาคต

กล่าวโดยสรุป หลังจากกิจการสามารถคำนวณหาผลแตกต่างชั่วคราวของแต่ละรายการ ในงบดุลทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สิน กิจการต้องพิจารณาว่าผลแตกต่างชั่วคราวนั้นเป็นผลแตกต่างที่ทำให้กิจการต้องเสียภาษีในอนาคต ซึ่งต้องบันทึกเป็น “หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี” หรือผลแตกต่างชั่วคราวนั้นเป็นผลแตกต่างที่กิจการนำมาใช้หักภาษีในอนาคต ซึ่งอาจต้องบันทึกบัญชีเป็น “สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี” การบันทึกบัญชีสินทรัพย์หรือหนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี ต้องอาศัยการพิจารณาตามที่กล่าวมาข้างต้น

พจน์ วีรสุทธากร (2550) กล่าวว่า การวัดกำไรสุทธิของกิจการจะเป็นการวัดกำไรทางบัญชีเพื่อการรายงานทางการเงิน ตัวเลขกำไรสุทธิแสดงให้เห็นถึงมูลค่าเชิงเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นของกิจการ อันเป็นผลมาจากการดำเนินงานในรอบระยะเวลารายงานหนึ่งๆ แต่ในทางภาษีอากร การวัดกำไรสุทธิของกิจการหรือกำไรสุทธิพึงประเมิน มีขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณค่าภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ต้องชำระ และมีวิธีคิดตามประมวลรัษฎากร หรือที่เรียกว่า กำไรสุทธิทางภาษี กิจการต้องปรับปรุงกำไรสุทธิทางบัญชีให้เป็นกำไรสุทธิพึงประเมินตามเกณฑ์ของประมวลรัษฎากร โดยแสดงรายการปรับปรุงดังกล่าวในแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล กงค.50 และ กงค.51 ในการยื่น

แบบชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี เกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิพึงประเมินตามประมวล รัษฎากร โดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายตามมาตรา 65 ทวิ และ 65 ตริ ความแตกต่าง ระหว่างเกณฑ์การวัดกำไรสุทธิทางบัญชีกับทางภาษีจึงทำให้เกิดผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล

โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษา ผลการดำเนินงานจาก 1.อัตราส่วนวิเคราะห์ สภาพคล่อง 2.อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร 3.กระแสเงินสดจากกิจกรรม ดำเนินงานและ 4.ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิ่มนวล วิเศษสรรพ (2556) มณฑา เอมสวัสดิ์ (2552) กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2541) และ Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018) เป็นต้น

4. ราคาหลักทรัพย์

นันทนา แจ็งสว่าง (2555) กล่าวว่า การกำหนดราคาหลักทรัพย์ การพิจารณาความมี ประสิทธิภาพตลาดทุน นักลงทุนพยายามหาข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ กับราคาหลักทรัพย์ เพื่อ ประเมินหาราคาหลักทรัพย์กับมูลค่าของธุรกิจ โดยมีวิธีกำหนดราคาหลักทรัพย์ ดังนี้ (Alexakis & Apergis, 1996; Helfert, 2003 อ้างถึงใน นันทนา แจ็งสว่าง, 2555)

1. การกำหนดด้วยราคาของสินทรัพย์มีแนวปฏิบัติ 2 ลักษณะคือ การวัดมูลค่าจากสินทรัพย์ รวม และการวัดมูลค่าจากสินทรัพย์สุทธิหรือส่วนของผู้ถือหุ้น ซึ่งการวัดมูลค่าจากส่วนของผู้ถือหุ้น จะสอดคล้องกับทฤษฎีความเป็นหน่วยงาน ซึ่งสมการพื้นฐานของทฤษฎีความเป็นหน่วยงาน คือ $\text{สินทรัพย์} = \text{ส่วนของผู้ถือหุ้น} + \text{หนี้สิน}$ โดยส่วนของผู้ถือหุ้นประกอบด้วยหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งต่าง ก็มีสิทธิในกิจการแต่จะต่างกันที่การวัดมูลค่าของสินทรัพย์นั้น โดยสิทธิของเจ้าหนี้จะถูกแยกออกมา ต่างหากเมื่อบริษัทล้มละลาย ในขณะที่สิทธิของผู้ถือหุ้นวัดมูลค่าจากสินทรัพย์ที่ลงทุนบวกด้วย ส่วนที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากการดำเนินงานและมูลค่าทรัพย์สินที่ถูกตีราคาเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ดังนั้น ตามทฤษฎีความเป็นหน่วยงานนี้หนี้สินจึงถูกมองว่าเป็นภาระผูกพันของกิจการ

2. การกำหนดมูลค่าด้วยกำไร (Earnings Valuations) กำไรถือเป็นตัวเลขที่มีความสำคัญ เพราะเป็นข้อมูลที่สรุปถึงผลการดำเนินงานของกิจการในรอบเวลาหนึ่งๆ หากกล่าวถึงกำไรจะมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ ดังนี้ 1) ราคาหลักทรัพย์ในปัจจุบันสัมพันธ์กับเงินปันผลในอนาคต 2) เงินปันผลในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในอนาคต 3) กำไรในอนาคตสัมพันธ์กับกำไรในปัจจุบัน ดังนั้น จึงพิจารณาได้ว่า กำไร คือ ค่าประมาณของกำไรทางเศรษฐกิจซึ่ง เกี่ยวข้องกับ กระแสเงินสดที่นักลงทุนจะได้รับจากการลงทุน กำไรจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญต่อการนำไปใช้ ในการวิเคราะห์กำหนดหรือประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ โดยเฉพาะกำไรต่อหุ้นซึ่งเป็นตัววัดที่นักลงทุนให้ความสนใจมากที่สุด ดังนั้นหากกำไรเป็นกำไรที่มีเสถียรภาพสูง (ผันผวนน้อย) การนำ

กำไรไปใช้ในการวิเคราะห์หลักทรัพย์ของกิจการบนพื้นฐานของการคาดหวังผลตอบแทนในอนาคตและความเสี่ยงจากการลงทุน จะมีความแม่นยำสูงกว่ากำไรที่มีเสถียรภาพต่ำ (ผันผวน มาก) สามารถอธิบายกำไรที่มีเสถียรภาพสูงกับกำไรที่มีเสถียรภาพต่ำ ดังนี้

กำไรที่มีเสถียรภาพสูง เป็นกำไรในปีปัจจุบันที่มีความสม่ำเสมอในระยะเวลาต่อเนื่องและคาดว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคตอันเป็นผลมาจากกำไรปีปัจจุบัน ประกอบด้วยรายการประจำที่เกิดขึ้นบ่อยเป็นจำนวนมาก เช่น รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน ทั้งนี้กำไรที่มีเสถียรภาพสูงจะนำไปสู่กำไรที่มีคุณภาพ เนื่องจากในบางมุมมอง คุณภาพของกำไรจะเป็นความสามารถของกำไรในการสะท้อนกระแสเงินสดในอนาคตที่อยู่เบื้องหลังการเกิดกำไร ดังนั้น กำไรที่มีเสถียรภาพสูงสามารถสะท้อนกระแสเงินสดส่วนเกินในอนาคตและสามารถใช้ในการประมาณกระแสเงินสดได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานธุรกิจย่อมถูกกระทบด้วยปัจจัยภายในและภายนอก ซึ่งทำให้ธุรกิจต้องเผชิญกับความไม่แน่นอน (ความเสี่ยง) อยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะความผันผวนทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ไม่สามารถควบคุมได้และมักส่งผลให้เกิดความผันผวนของกำไรหรือความไม่แน่นอนของกำไรที่ธุรกิจได้รับความไม่แน่นอนของยอดขายและค่าใช้จ่ายประจำ รวมทั้งประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจ อันจะส่งผลกระทบต่อเนื้องไปยังความสามารถในการสร้างกำไร ความสามารถในการชำระหนี้ การจ่ายเงินปันผล เป็นต้น เมื่อผลประกอบการของธุรกิจมีความไม่แน่นอน ผลตอบแทนที่นัก ลงทุนคาดหวังจะได้รับการลงทุนในหลักทรัพย์จะมีความไม่แน่นอนด้วย

กำไรที่มีเสถียรภาพต่ำ เป็นกำไรในปีปัจจุบันที่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกในอนาคตเนื่องจากกำไรปีปัจจุบันประกอบด้วย ส่วนประกอบที่เกิดขึ้นเพียงชั่วคราวเป็นจำนวนมาก จึงทำให้กำไรในปีปัจจุบันไม่สะท้อนกระแสเงินสดส่วนเกินในอนาคต การมีส่วนประกอบที่เกิดขึ้น เพียงชั่วคราวได้แก่ กำไรขาดทุนจากการขายสินทรัพย์ กำไรขาดทุนจากการจำหน่ายส่วนงานธุรกิจ กำไรขาดทุนจากการลงทุนในบริษัทย่อย บริษัทร่วม เป็นต้น รายการเหล่านี้อาจเป็นสิ่งที่ทำให้กำไร ผันผวนไปจากตัวเลขที่ควรจะเป็น และไม่เป็นเครื่องมือที่ดีในการใช้ประกอบการตัดสินใจเชิง เศรษฐกิจ กำไรที่มีเสถียรภาพต่ำเป็นเครื่องบ่งชี้ว่า คุณภาพกำไรด้อยลง เพราะฉะนั้นการนำกำไร ไปใช้ประกอบการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ อาจทำให้ผลของการพยากรณ์ขาดความแม่นยำ

3. การกำหนดค่าด้วยกระแสเงินสดที่คิดลดเป็นมูลค่าปัจจุบัน (Discounted Cash Flow Valuations) ซึ่งเป็นวิธีที่จะต้องใช้การคาดคะเนกระแสเงินสดของธุรกิจ โดยการนำข้อมูลทางการบัญชีมาปรับปรุงสมมติฐานต่าง ๆ เพื่อหามูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสด เพื่อวัดมูลค่าบริษัท ณ เวลาหนึ่ง ๆ ดังนั้น การประเมินหาราคาหลักทรัพย์ ทั้งสามวิธีดังกล่าวข้างต้นเป็นวิธีที่ใช้ข้อมูลทางการบัญชีเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดมูลค่าของธุรกิจ หรือกล่าวได้ว่า ข้อมูลทางการบัญชี

เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อนักลงทุนในการนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์

ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ กุลภัทธา สิริโรดม (2549) แบ่งตัวแบบจำลองเป็น 2 แบบ ดังนี้

1) แบบวิธีคิดลดกระแสเงินสด

การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์โดยการใช้คิดลดกระแสเงินสดที่ประมาณว่าจะได้จากหลักทรัพย์ในอนาคตมาเป็นมูลค่าปัจจุบันเป็นรากฐานของการวิเคราะห์ เพื่อการตัดสินใจทางการเงิน ตัวแบบคิดลดที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ ตัวแบบจำลองคิดลดเงินปันผล และตัวแบบจำลองคิดลดกระแสเงินสดอิสระสำหรับผู้ถือหุ้น และตัวแบบจำลองคิดลดกระแสเงินสดอิสระสำหรับบริษัท

2) แบบวิธีเชิงเปรียบเทียบ (Relative value method)

การประเมินมูลค่าในเชิงเปรียบเทียบในรูปแบบของอัตราส่วน กล่าวคือ เปรียบเทียบราคาตลาดของหลักทรัพย์เป็นจำนวนเท่าหรือทวีคูณของตัววัดทางการเงินต่างๆ โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน

5. ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 ผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์

กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) ศึกษาปัจจัยการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ และผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงิน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบการเงินปี 2552-2556 ใช้สถิติ Chi-square Test และ T-Test ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ พบว่า ประเภทอุตสาหกรรม และขนาดของ กิจการเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย แต่ปัจจัย ทางด้านผลตอบแทนผู้บริหาร และจำนวนคณะกรรมการบริษัท ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ สำหรับในด้านผลกระทบจากการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินประกอบด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น และอัตรากำไรสุทธิ

นันทวิมล วิเศษสรรพ (2556) ศึกษาผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล นโยบายการตีราคาสินค้า

คงเหลือ และขนาดของกิจการ กรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลสินทรัพย์รวม นโยบายการบัญชีการตีราคาสินค้างเหลือ ได้แก่ วิธีเข้าก่อนออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีอื่น จากหมายเหตุประกอบงบการเงินตั้งแต่ปี 2549-2553 สำหรับผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลวัดจากผลต่างระหว่างอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ชำระกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร วิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดย ค่าสถิติประสิทธิสัมสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ผลการศึกษาพบว่าผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลส่วนใหญ่เป็นผลจากกำไรสุทธิทางบัญชีมีค่ามากกว่ากำไรสุทธิทางภาษีและแตกต่างกันตามขนาดของกิจการอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้ง ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ใช้วิธีการตีราคาสินค้างเหลือต่างกันมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ บริษัทจดทะเบียนที่ตีราคาสินค้างเหลือแบบเข้าก่อนออกก่อนมีผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับวิธีอื่น

มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552) ศึกษาผลกระทบของวิธีการตีราคาสินค้างเหลือตามราคาทุนที่มีต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลาย ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก สถิติที่ใช้ประกอบด้วย Descriptive Statistic และ t-tests for Independent -Samples of Means ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตีราคาสินค้างเหลือตามราคาทุน ระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน กับวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลายของบริษัท ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของธุรกิจและค่าดัชนีภาวะล้มละลายของธุรกิจโดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จักรวดี ขอบพิเชียร (2541) ศึกษาเปรียบเทียบผลกระทบจากวิธีการตีราคาสินค้างเหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนประชากรที่ศึกษาประกอบด้วย 97 บริษัทที่ใช้วิธีการตีราคาสินค้างโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และ 135 บริษัทที่ใช้วิธีการตีราคาสินค้างโดยวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก สถิติที่ใช้ประกอบด้วย Descriptive Statistic และ t-tests for Independent -Samples of Means ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตีราคาสินค้างเหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่ออัตราส่วนนับพลัน อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้างเหลือ อัตราผลตอบแทนขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ทุกช่วงเวลาที่ศึกษา

Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018) ศึกษาผลกระทบของทางเลือกในการตีราคาสินค้างเหลือต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงินได้ และมูลค่าสินค้างเหลือปลายงวด โดยศึกษาจากบริษัทกรณีศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดย ค่าสถิติประสิทธิสัมสัมพันธ์ (Correlation

Coefficient) ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตราสินค้าคงเหลือมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงินได้และมูลค่าสินค้าคงเหลือปลายงวด

Thomas Lee Herzig (1976) ศึกษาผลกระทบของวิธีการตราสินค้าวิธีเข้าก่อนออกก่อน และเข้าหลังออกก่อน ที่มีต่อกำไรและกระแสเงินสดในช่วงภาวะเงินเฟ้อ และภาวะเงินฝืด โดยศึกษาจากบริษัทกรณีศึกษา ผลการศึกษาพบว่าวิธีการตราสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อกำไรและกระแสเงินสดที่ต่างกัน

Li Shansham (2019) ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีกับราคาตลาดหลักทรัพย์ โดยศึกษาจากบริษัทกรณีศึกษา วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดย ค่าสถิติประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ผลการศึกษาพบว่าราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และพบว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ

Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985) ศึกษาผลกระทบของวิธีการตราสินค้าคงเหลือต่อราคาหลักทรัพย์ (หลักฐานใหม่จาก JSE) โดยศึกษาจากบริษัทกรณีศึกษา ผลการศึกษาพบว่า วิธีการตราสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์

ตารางที่ 1 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลของนโยบายการตราสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557)	-นโยบายการตราสินค้าคงเหลือ (วิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก)	อัตราส่วนทางการเงิน ประกอบด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว อัตราส่วนกำไรขั้นต้น และอัตรากำไรหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ	t-test	การเลือกใช้นโยบายการตราสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงิน ทั้ง 4 อัตราส่วน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
นันทนวล วิเศษ สรรพ (2556)	-นโยบายการตีราคา สินค้าคงเหลือ (วิธีเข้า ก่อนออกก่อน วิธีถัว เฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และ วิธีเจาะจง) -ขนาดของกิจการ	-ผลต่างภาษีเงินได้ นิติบุคคล	การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ โดย ค่าสถิติ ป ร ะ ส ท ธิ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)	-บริษัทจดทะเบียนที่มี มีขนาดใหญ่กว่าจะมี ผลต่างภาษีเงินได้ นิติบุคคลเป็น นิติบุคคลเป็น จำนวนมากกว่า -ผลต่างภาษีเงินได้ นิติบุคคลที่ชำระมี ความแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มบริษัท จดทะเบียนที่ใช้ นโยบายการบัญชี สำหรับการตีราคา สินค้าคงเหลือ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญ
มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552)	การตีราคาสินค้า คงเหลือตามราคาทุน -วิธีเข้าก่อนออกก่อน -วิธีถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก	ปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยง จากภาวะล้มละลาย	สถิติที่ใช้ -Descriptive Statistic - t-tests for Independent -Samples of Means	วิธีการตีราคาสินค้า คงเหลือตามราคา ทุน ระหว่างวิธีเข้า ก่อนออกก่อน กับ วิธีถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก มี ผลกระทบต่อปัจจัย บ่งชี้ความเสี่ยงจาก ภาวะล้มละลายของ บริษัท
จักรวดี ขอบ พิเชียร (2541)	วิธีการตีราคาสินค้า คงเหลือตามราคาทุน -วิธีเข้าก่อนออกก่อน -วิธีถัวเฉลี่ยถ่วง น้ำหนัก	-สภาพคล่อง -ความสามารถในการ ขาย -ความสามารถในการ ทำกำไร	สถิติที่ใช้ -Descriptive Statistic - t-tests for Independent -Samples of Means	วิธีการตีราคาสินค้า เหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออก ก่อน และวิธีถัวเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนัก มี ผลกระทบต่อ อัตราส่วนจับปล้น

ตารางที่ 1 (ต่อ)

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
				อัตราส่วน การหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ อัตราผลตอบแทนขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ทุกช่วงเวลาการศึกษา
Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018)	วิธีการตราสินค้าคงเหลือ -วิธีเข้าก่อนออกก่อน -วิธี ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	-กำไรสุทธิ -ภาษีเงินได้ -มูลค่าสินค้าคงเหลือปลายงวด	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดย ค่าสถิติประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)	วิธีการตราสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงินได้และมูลค่าสินค้าคงเหลือปลายงวด
Thomas Lee Herzig (1976)	วิธีการตราสินค้า -วิธีเข้าก่อนออกก่อน -วิธีเข้าหลังออกก่อน	กำไรสุทธิ กระแสเงินสด (ในช่วงภาวะเงินเฟ้อและภาวะเงินฝืด)	-	วิธีการตราสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทำต่อกำไรและกระแสเงินสดที่แตกต่างกัน
Li Shansham (2019)	-การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี	-ราคาหลักทรัพย์	สถิติที่ใช้ - t-tests for Independent -Samples of Means	ราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้น อยู่ใน ช่วงระยะเวลาสั้นๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985)	วิธีการตีราคาสินค้า คงเหลือ -วิธีเข้าก่อนออกก่อน -วิธีเข้าหลังออกก่อน	ราคาหลักทรัพย์	-	วิธีการตีราคาสินค้า คงเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์

5.2 ขนาดกิจการต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์

กิตติชัย สถิตมั่นวิวัฒน์ (2548) ศึกษาความสัมพันธ์ของกลไกควบคุมตามหลักการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีใช้สถาบันการเงิน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 304 บริษัท ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) t-test และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดย ค่าสถิติประสิทธิสัมสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ผลการศึกษาพบว่าขนาดของบริษัทมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานแต่อายุของบริษัทมีอิทธิพลในทางลบต่อผลการดำเนินงานของบริษัท เมื่อวัดผลการดำเนินงานด้วยอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์พบว่าขนาดของบริษัทมีอิทธิพลในทางบวกต่อผลการดำเนินงาน

M. Kuncová, V. Hedija and R. Fiala (2016) ศึกษาขนาดของกิจการที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน กรณีศึกษากลุ่มอุตสาหกรรมฟาร์มเลี้ยงสุกร จำนวน 42 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูลโดย Linear regression model ผลการศึกษาพบว่า กิจการขนาดใหญ่จะมีผลการดำเนินงานที่สูงกว่ากิจการขนาดเล็ก

Pervan & Višić (2012) ศึกษาอิทธิพลของขนาดบริษัทที่มีต่อความสำเร็จของกิจการ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดบริษัทมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไร

Watt and Zimmerman (1978 อ้างถึงใน นิ่มนวล วิเศษสรรพ, 2556) ศึกษาสมมติฐานการวิจัยเกี่ยวกับขนาดกิจการ ในการทดสอบ ผลกระทบของต้นทุนทางการเงินที่มีต่อการเลือกหรือเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี โดยกล่าวว่า กิจการขนาดใหญ่จะมีต้นทุนทางการเงินมากกว่ากิจการขนาดเล็ก จึงมีผลให้กิจการที่มีขนาดใหญ่กว่ามักมีนโยบายการบัญชีที่แสดง กำไรสุทธิต่ำกว่ากิจการขนาดเล็ก

Freeman (1987 อ้างถึงใน พัชรสุดา ปัญญาชื่นสกุลสุข, 2551) ศึกษาความเกี่ยวข้องกันระหว่างกำไรทางบัญชีและราคาหลักทรัพย์จากกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็ก โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในฐานข้อมูล COMPUSTAT ปี 1966-1982 พบว่าราคาหลักทรัพย์ของกิจการขนาดใหญ่

สะท้อนข้อมูลกำไรทางบัญชีได้เร็วกว่ากิจการขนาดเล็ก นั่นคือ ผู้ลงทุนจะมีความแม่นยำในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งกำไรและกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการขนาดใหญ่

ตารางที่ 2 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับขนาดกิจการต่อผลการดำเนินงาน

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
กิตติชัย สถิตมโน วิวัฒน์ (2548)	-ระดับของการเปิดเผย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ กำกับดูแลกิจการ -สัดส่วนของกรรมการ อิสระ -การรวบรวมตำแหน่ง ของกรรมการบริหาร -สัดส่วนของกรรมการ ที่เป็นเครือญาติ ตัวแปรควบคุม : ความ เสี่ยงทางการเงิน ขนาด บริษัท อัตราส่วน สินทรัพย์ลงทุน และ อายุของบริษัท	ผลการดำเนินงาน (Tobin's Q Ratio)	-การวิเคราะห์ ความถดถอยเชิง พหุ (Multiple Regression Analysis) - t-test -การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ โดย ค่าสถิติ ประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient)	ขนาดของบริษัทมี อิทธิพลทางบวกต่อ ผลการดำเนินงาน แต่อายุของบริษัทมี อิทธิพลในทางลบ ต่อ ผล ก า ร ด า เนิ น ง า น ของ บริษัท เมื่อ วั ด ผล การดำเนินงานด้วย อัตราผลตอบแทน จากสินทรัพย์พบว่า ขนาดของบริษัทมี อิทธิพลในทางบวก ต่อ ผล ก า ร ด า เนิ น ง า น
M. Kuncová, V. Hedija and R. Fiala (2016)	-ขนาดกิจการ -เงินลงทุนเริ่มแรก -อายุกิจการ	ผลการดำเนินงาน ของกิจการ -อัตราผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์ -อัตราผลตอบแทน ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น -อัตราผลตอบแทน ต่อยอดขาย	Linear regression model	กิจการขนาดใหญ่จะมี ผลการดำเนินงาน ที่ สูง กว่า กิ จ ก ร ขนาดเล็ก
Pervan & Višić (2012)	ขนาดกิจการ	ROA ROE Profit margin EBIT margin EBITDA margin Current ratio Asset Turnover Debt Ratio	-Pairwise correlation coefficients - Regression	ขนาดบริษัทมี ความสัมพันธ์ต่อ ความสามารถใน การทำกำไรอย่างมี นัยสำคัญ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

งานวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	สถิติการวิจัย	ผลวิจัย
Watt and Zimmerman (1978 : 112-134 อ้างถึงใน นิ่มนวล วิเศษสรรพ, 2556)	-การเลือกหรือการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี -ขนาดกิจการ	-ต้นทุนทางการเงิน	-	กิจการขนาดใหญ่จะมีต้นทุนทางการเงินมากกว่ากิจการขนาดเล็ก จึงมีผลให้กิจการที่มีขนาดใหญ่กว่ามักมีนโยบายการบัญชีที่แสดงกำไรสุทธิต่ำกว่ากิจการขนาดเล็ก
Freeman (1987 : 195-228 อ้างถึงใน พัชรสุดา ปัญญา ชื่นสกุลสุข, 2551)	ราคาหลักทรัพย์จากกิจการขนาดใหญ่และขนาดเล็ก	กำไรทางบัญชี	-	ราคาหลักทรัพย์ของกิจการขนาดใหญ่สะท้อนข้อมูลกำไรทางบัญชีได้เร็วกว่ากิจการขนาดเล็ก

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องพบว่า มีการศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินทรัพย์ที่มีต่อผลการดำเนินงาน เช่น 1) กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) พบว่าการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินทรัพย์วิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงินของกิจการ 2) นิ่มนวล วิเศษสรรพ (2556) พบว่าวิธีการตีราคาสินทรัพย์วิธีส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล 3) มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552) พบว่าวิธีการตีราคาสินทรัพย์วิธีส่งผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลาย ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ เป็นต้น 4) จักรวุฒิ ขอบพิเชิธร (2541) พบว่าวิธีการตีราคาสินทรัพย์วิธีส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ 5) Edori Daniel Simeom and Ohaka John (2018) พบว่าวิธีการตีราคาสินทรัพย์วิธีส่งผลกระทบต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงินได้และมูลค่าสินทรัพย์ที่แตกต่าง 6) Thomas Lee Herzig (1976) พบว่าวิธีการตีราคาสินทรัพย์ที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อกำไรและกระแสเงินสดที่แตกต่างกัน เป็นต้น

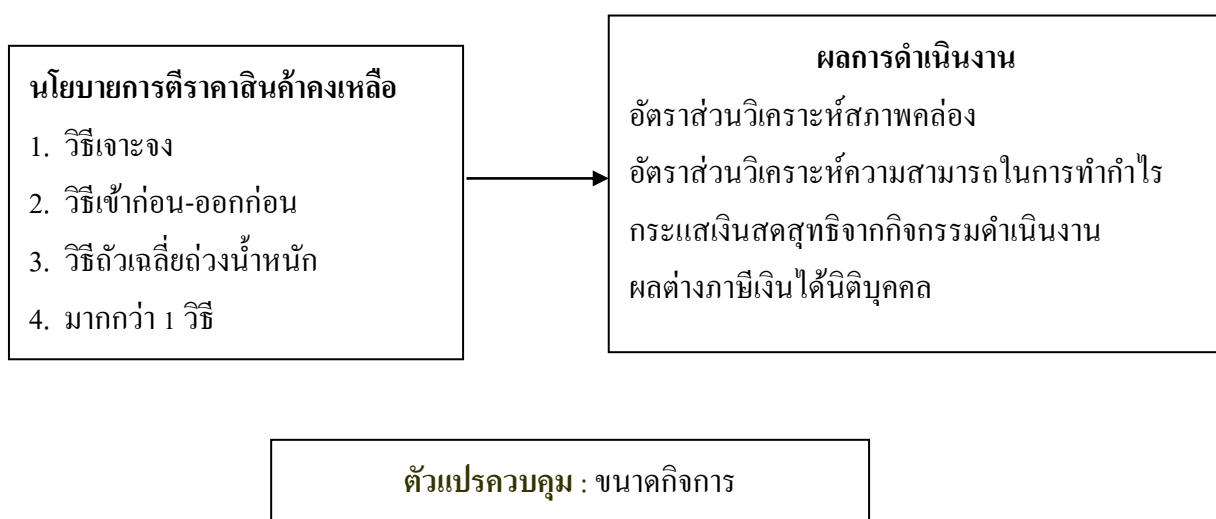
นอกจากนั้นผลงานวิจัยในอดีตยังศึกษาพบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ เช่น 1) Li Shansham (2019) พบว่า ราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และ 2) Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985) พบว่าวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ เป็นต้น

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้จะทำการศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยจึงสร้างกรอบแนวคิด โดยตัวแปรอิสระคือ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือประกอบด้วย วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก วิธีเจาะจง ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงาน (อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน และผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล) และราคาหลักทรัพย์ ซึ่งมีตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการ โดยทำการศึกษาประชากรจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – 2562

กรอบที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

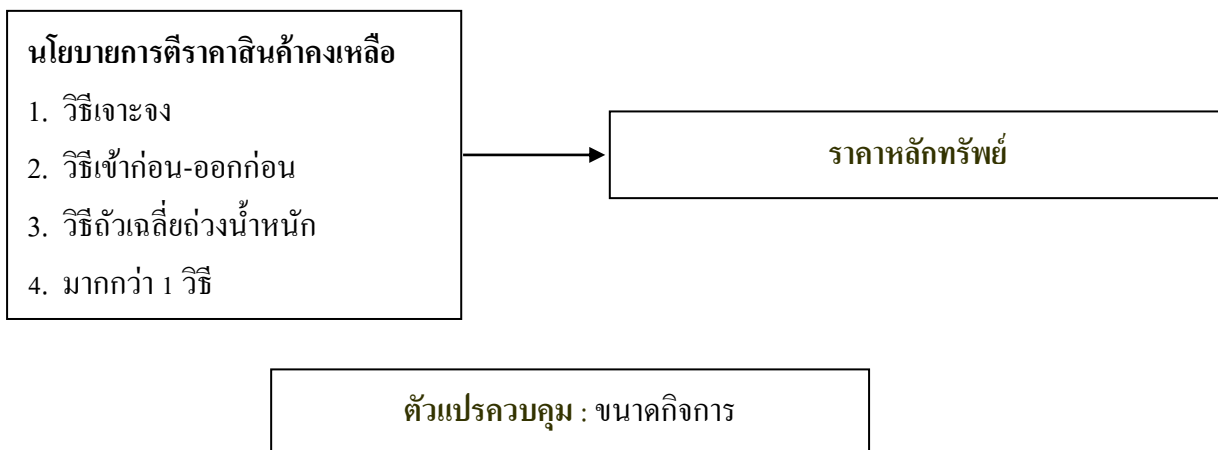

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 1

กรอบที่ 2

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย 2

7. สรุป

เนื่องจากการตีราคาสินค้าคงเหลือราคาทุนตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 เรื่อง สินค้าคงเหลือ เปิดทางเลือกให้กิจการสามารถใช้วิธีเข้าก่อนออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และวิธีเจาะจง โดยกิจการต้องใช้วิธีการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีเดียวกัน สำหรับสินค้าคงเหลือทุกชนิดที่มีลักษณะและการใช้คล้ายคลึงกัน สำหรับสินค้าคงเหลือที่มีลักษณะและการใช้ต่างกันอาจใช้วิธีการคำนวณต้นทุนที่ต่างกันไปได้หากเหมาะสม อย่างไรก็ตามการเลือกใช้วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของกิจการ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาทำการศึกษาผลของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ.2558 – พ.ศ.2562

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของนโยบายการตราสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยจะเน้นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และใช้การวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inference Statistic) ประกอบการทดสอบสมมติฐาน ทั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100) ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ.2558 - 2562

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยศึกษาประชากรจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) เนื่องจากเป็นเป็นดัชนีราคาหลักทรัพย์ที่แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหลักทรัพย์สามัญ 100 ตัว ที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง มีการซื้อขายที่มีสภาพคล่องสูง และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 48 บริษัท (ไม่รวมบริษัทที่ไม่มีสินค้างเหลือและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ 5 ปี ตั้งแต่ในช่วงปี 2558 – 2562) (สืบค้นข้อมูลจาก: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <https://www.set.or.th/th/company/companylist.html> เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2563)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาข้อมูลเอกสาร (Document Research) โดยศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ทั้งที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และผลงานที่เกี่ยวข้องกับการตราสินค้าคงเหลือ กระแสเงินสดอิสระ กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน และราคาหลักทรัพย์

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วยรายงานประจำปี งบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน บริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) จำนวนทั้งสิ้น 48 บริษัท (ไม่รวมบริษัทที่ไม่มีสินค้างเหลือและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ 5 ปี ตั้งแต่ในช่วงปี 2558 – 2562) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจาก SET-SMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

1. รวบรวมข้อมูลนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือได้จากหมายเหตุประกอบงบการเงิน โดย

แบ่งเป็น วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน
 วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก
 วิธีเจาะจง
 มากกว่า 1 วิธี

2. รวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน และนำมาคำนวณอัตราส่วนทางการเงิน ประกอบด้วย

อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง

- อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน = สินทรัพย์หมุนเวียน / หนี้สินหมุนเวียน

- อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว

= (เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด + เงินลงทุนระยะสั้น + ลูกหนี้และตัวเงินรับ) / หนี้สินหมุนเวียน

- ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย

= ลูกหนี้การค้าถัวเฉลี่ย / (ยอดขาย/365)

- อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า = ลูกหนี้การค้าถัวเฉลี่ย / (ยอดขาย/365)

- ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ = สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย / (ต้นทุนขาย/365)

- อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ = ต้นทุนสินค้าขาย / สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย

อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

- อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย = กำไรสุทธิ/ยอดขายสุทธิ

- อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ = ขายสุทธิ/สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

- อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ = กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย

- อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ

= กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญถัวเฉลี่ย

- กำไรต่อหุ้น

= (กำไรสุทธิ-เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ(ถ้ามี)) / จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ย

ถ่วงน้ำหนักที่ถือโดยบุคคลภายนอก

- อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น = ราคาตลาดต่อหุ้น / กำไรต่อหุ้น

3. รวบรวมข้อมูลจากงบการเงิน ประกอบด้วย

กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน จากงบกระแสเงินสด ณ วันสิ้นงวด
ราคาหลักทรัพย์ จากราคาตลาดของหุ้นสามัญ (ราคาปิด) ณ วันสิ้นงวดบัญชี
ขนาดกิจการ จากมูลค่าสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคมของแต่ละปี ซึ่ง
สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชริกา ใจกระจ่าง (2546), พุกษา พิงจิตต์ประไพ (2551), ฐิติมา กิ่ง
แก้ว (2555), สุนีย์ วัฒนะ (2556), Haniffa and Cooke (2005) เป็นต้น

4. รวบรวมข้อมูลจากหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งวัดจาก ผลต่างระหว่างอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่
ชำระกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. เขียนรายงานผลการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้อยู่บนพื้นฐานของการเก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิที่
ได้จากงบการเงินรวมและหมายเหตุประกอบงบการเงินระหว่างปี 2558-2562 และเป็นบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100) โดยมีตัวแปรต่างๆ ตามกรอบแนวคิดการ
วิจัย ประกอบด้วย นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ผลการดำเนินงาน ราคาหลักทรัพย์ ขนาด
กิจการ และวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา และเชิงอนุมาน

โดยกระดาศทำการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นดังนี้ (เก็บข้อมูลแต่ละ
กิจการ ตามกลุ่มอุตสาหกรรม แยกเป็นรายปี และรวม 5 ปี)

ตารางที่ 3 ข้อมูลตัวแปรต่างๆในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตัวแปร	คำอธิบาย	การวัดค่า
การตีราคาสินค้าคงเหลือ	วิธีเจาะจง วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มากกว่า 1 วิธี	1 คือ วิธีเจาะจง 2 คือ วิธีเข้าก่อน-ออกก่อน 3 คือ วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก 4. คือ มากกว่า 1 วิธี
สภาพคล่อง	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	สินทรัพย์หมุนเวียน/หนี้สิน หมุนเวียน

ตัวแปร	คำอธิบาย	การวัดค่า
	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว	(เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด + เงินลงทุนระยะสั้น + ลูกหนี้และตัวเงินรับ) / หนี้สินหมุนเวียน
	ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย	ลูกหนี้การค้าถัวเฉลี่ย / (ยอดขาย/365)
	อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า	ยอดขายเชื่อสุทธิ / ลูกหนี้สุทธิถัวเฉลี่ย
	ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ	สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย / (ต้นทุนขาย/365)
	อัตรากาหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ	ต้นทุนสินค้าขาย / สินค้าคงเหลือถัวเฉลี่ย
ความสามารถในการทำกำไร	อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย	กำไรสุทธิ/ยอดขายสุทธิ
	อัตรากาหมุนเวียนของสินทรัพย์	ขายสุทธิ/สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย
	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ย
	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ	กำไรสุทธิ/ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญถัวเฉลี่ย
	กำไรต่อหุ้น	(กำไรสุทธิ-เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ(ถ้ามี)) / จำนวนหุ้นสามัญถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ถือโดยบุคคลภายนอก
	อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น	ราคาตลาดต่อหุ้น / กำไรต่อหุ้น
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน	กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานของแต่ละกิจการ	ยอดกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน จากงบกระแสเงินสด ณ วันสิ้นงวด
ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล	ผลต่างระหว่างภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ชำระกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร	ผลต่างระหว่างภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ชำระกับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลตามประมวลรัษฎากร

ตัวแปร	คำอธิบาย	การวัดค่า
ราคาหลักทรัพย์	ราคาหลักทรัพย์ของแต่ละกิจการ	ราคาตลาดของหุ้นสามัญ (ราคาปิด) ณ วันสิ้นงวดบัญชี
ขนาดกิจการ	ขนาดกิจการแต่ละกิจการ	มูลค่าสินทรัพย์รวม ณ วันที่ 31 ธันวาคมของแต่ละปี

การรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลต่าง ๆ เก็บจากงบการเงินและหมายเหตุประกอบงบการเงินของบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) ในช่วงปี 2558-2562 จำนวนทั้งสิ้น 48 บริษัท (ไม่รวมบริษัทที่ไม่มีสินค้างเหลือและบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ 5 ปี) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจาก SET-SMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงหรืออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Mean) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เมื่อได้ตัวแปรแล้วจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในที่นี้กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ประกอบด้วย

สมการที่ 1 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้างเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 2 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้างเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 3 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้างเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 4 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 5 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 6 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 7 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 8 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 9 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 10 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 11 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ กำไรต่อหุ้น และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 12 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 13 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ กระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงาน และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 14 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

สมการที่ 15 ตัวแปรต้น ได้แก่ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ ตัวแปรตาม ได้แก่ ราคาหลักทรัพย์ และตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยศึกษาประชากรจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) เนื่องจากเป็นเป็นดัชนีราคาหุ้นที่แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 ตัวที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง มีการซื้อขายที่มีสภาพคล่องสูง และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 48 บริษัท จำนวน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – 2562 ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานประจำปี งบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2558 – 2562 รวมระยะเวลา 5 ปี นำมาวิเคราะห์ค่าสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังนี้

ส่วนที่ 1 สถิติลักษณะทางสถิติและชื่อตัวแปร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือต่อผลการ

ดำเนินงาน

ส่วนที่ 4 การศึกษาอิทธิพลระหว่างนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือต่อผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ 5 การสรุปผลตามสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 สัญลักษณ์ทางสถิติและชื่อตัวแปร

ตารางที่ 4 ข้อมูลสัญลักษณ์ทางสถิติและชื่อตัวแปร

สัญลักษณ์	ความหมาย
\bar{X}	ค่าเฉลี่ย
S.D.	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
CM	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ
CR1	อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน
CR2	อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว
CR3	ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย
CR4	อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า
CR5	ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ
CR6	อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ
NP1	อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย
NP2	อัตรากำไรหมุนเวียนของสินทรัพย์
NP3	อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์
NP4	อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ
NP5	กำไรต่อหุ้น
NP6	อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น
CF	กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (พันบาท)
PRICE	ราคาหลักทรัพย์ (บาท)
SIZE	ขนาดกิจการ (พันบาท)
DFT	ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล (ร้อยละ)
B	ค่าสัมประสิทธิ์สองสมการถดถอยแบบปกติ (Unstandardized Coefficients)
Std. Error	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
β	ค่ามาตรฐานของสัมประสิทธิ์สองสมการถดถอย (Standardized Coefficients)
t	ค่าสถิติทดสอบ t
P-value (Sig)	ค่าความน่าจะเป็นของค่าสถิติทดสอบจากตัวอย่าง

สัญลักษณ์	ความหมาย
Tolerance	Tolerance ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระควรมากกว่า 0.10
VIF	VIF ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระควรมีค่าต่ำกว่า 10
R	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R ²	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจ
SEE	Standardized Error of the Estimator
F	ค่าสถิติทดสอบ F จากตัวอย่าง
**	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ นโยบายการดีราคาสินค้าคงเหลือ และตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการ

ตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัท ได้แก่

1. พิจารณาจากสภาพคล่องประกอบด้วยตัวแปรย่อย 6 ตัวแปร ได้แก่ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ และ อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ

2. ความสามารถในการทำกำไรประกอบด้วยตัวแปรย่อย 6 ตัวแปร ได้แก่ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ กำไรต่อหุ้น และ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น

3. กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน(พันบาท)

4. ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล (ร้อยละ)

5. ราคาหลักทรัพย์ (บาท)

จากการศึกษาพบผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีเจาะจง	5	2.1
วิธีเข้าก่อนออกก่อน	30	12.5
วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก	170	70.8
มากกว่า 1 วิธี	35	14.6
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวอย่างที่ศึกษาใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเจาะจงร้อยละ 2.1 วิธีเข้าก่อนออกก่อนร้อยละ 12.5 วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักร้อยละ 70.8 และ ใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือมากกว่า 1 วิธี ร้อยละ 14.6 (มีวิธีเข้าก่อนออกก่อนร่วมด้วยทุกกรณี)

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดกิจการ

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
ขนาดกิจการ (พันบาท)	2,814,864.61	2,484,438,680.00	172,605,126.81	350,920,284.42

จากตารางที่ 6 พบว่า ขนาดของกิจการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 172,605,126.81 พันบาท มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 350,920,284.42

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพคล่อง

สภาพคล่อง	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน(เท่า)	.18	5.35	1.7395	1.09162
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว(เท่า)	.03	4.83	.9326	.86679
ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย(วัน)	.65	203.96	40.5166	31.14385
อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า(ครั้ง)	.23	558.67	36.6857	77.12854
ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ(วัน)	.36	252.10	52.9467	43.26361
อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ(ครั้ง)	.27	1005.57	21.0025	69.50441

จากตารางที่ 7 พบว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.7395 เท่า อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9326 เท่า ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.5166 วัน อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.6857 ครั้ง ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่

ละรอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.9467 วัน และ อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.0025 ครั้ง

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการทำกำไร

อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย(%)	-3.14	62.68	11.4567	11.55640
อัตรการหมุนเวียนของสินทรัพย์(เท่า)	0.11	3.33	0.9871	0.72427
อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์(%)	0.00	33.42	9.4979	4.54279
อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ(%)	0.00	38.54	14.7311	7.84566
กำไรต่อหุ้น(บาท)	-0.85	40.03	2.9154	5.84444
อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น(เท่า)	-79.44	88.57	17.8498	19.99198

จากตารางที่ 8 พบว่า อัตราผลตอบแทนต่อยอดขายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 11.4567 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9871 เท่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 9.4779 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 14.7311 กำไรต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9154 บาท และอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.8498 เท่า

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ราคาหลักทรัพย์

	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	\bar{X}	S.D.
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน(พันบาท)	-10,214,603.52	293,284,609.50	15,797,417.82	38,118,365.95
ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล(ร้อยละ)	0.00	27.47	8.36	6.08
ราคาหลักทรัพย์ (บาท)	0.53	496.00	42.23	74.11

จากตารางที่ 9 พบว่า

กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ต่ำสุดคือ -10,214,603.52 พันล้านบาท สูงสุดคือ 293,284,609.50 พันล้านบาท ค่าเฉลี่ยคือ 15,797,417.82 พันล้านบาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 38,118,365.95

ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ต่ำสุดคือร้อยละ 0 สูงสุดคือ ร้อยละ 27.47 ค่าเฉลี่ยคือร้อยละ 8.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือร้อยละ 6.08

ราคาหลักทรัพย์ ต่ำสุดคือ 0.53 บาท สูงสุดคือ 496 บาท ค่าเฉลี่ยคือ 42.23 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 74.11 บาท

ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ (CM) ตัวแปรควบคุมคือ ขนาดกิจการ (SIZE) กับตัวแปรตาม ทั้ง 5 กลุ่ม จำนวน 15 ตัวแปร ได้แก่ ผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนี้

1) สภาพคล่อง

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR1)

อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (CR2)

ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (CR3)

อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (CR4)

ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ (CR5)

อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (CR6)

2) ความสามารถในการทำกำไร

อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (NP1)

อัตรากำไรสุทธิ (NP2)

อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (NP3)

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ (NP4)

กำไรต่อหุ้น (NP5)

อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (NP6)

3) กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน(พันบาท) (CF1)

4) ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล (ร้อยละ) (DEF)

5) ราคาหลักทรัพย์ (บาท)(PRICE)

เพื่ออธิบายความสัมพันธ์และทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ได้ผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือกับสภาพคล่อง

	CR1	CR2	CR3	CR4	CR5	CR6
CM	.193**	-.085	.193**	.384**	-.238**	.159*

จากตารางที่ 10 พบว่า นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือ (CM) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR1) ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (CR3) อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (CR4) และ อัตราหมุนเวียนของสินค้ำคงเหลือ (CR6) ในทิศทางเดียวกัน นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือ (CM) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับระยะเวลาในการขายสินค้ำแต่ละรอบ (CR5) ในทิศทางตรงข้ามเดียวกัน และไม่มี ความสัมพันธ์กับอัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (CR2)

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือกับอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

	NPM1	NPM2	NPM3	NPM4	NPM5	NPM6
CM	.308**	.207**	.309**	.328**	-.059	.265**

จากตารางที่ 11 พบว่า นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือ (CM) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับ อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (NP1) อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ (NP2) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (NP3) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ (NP4) และ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น (NP6) ในทิศทางเดียวกันและไม่มี ความสัมพันธ์กับกำไรต่อหุ้น (NP5)

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือกับกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และราคาหลักทรัพย์

	CF	DFT	SIZE	PRICE
CM	.509**	.410**	-.432**	.319**

จากตารางที่ 12 พบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ (CM) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กับ กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ราคาหลักทรัพย์

ส่วนที่ 4 การศึกษาอิทธิพลระหว่างนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์

การศึกษาคั้งนี้ นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) กำหนดให้ 0 = วิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และ 1 = วิธีอื่นๆ (วิธีเจาะจง วิธีเข้าก่อนออกก่อนและมากกว่า 1 วิธี) ใช้ตัวแปร ขนาดของกิจการเป็นตัวแปรควบคุม และตัวแปรตาม คือ ผลการดำเนินงานเป็นตัวแปรเชิงปริมาณ ได้แก่ 1) อัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง 2) อัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร 3) กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน 4) ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และ 5) ราคาหลักทรัพย์ จำแนกเป็น ตัวแบบย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแบบที่ 1 จาก สมมติฐานที่ 1.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกเป็นตัวแบบย่อย ได้แก่

- 1.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน
- 1.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว
- 1.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถัวเฉลี่ย
- 1.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า

1.5 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ

1.6 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ

ตัวแบบที่ 2 จากสมมติฐานที่ 1.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกเป็นตัวย่อยได้แก่

2.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย

2.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์

2.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

2.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ

2.5 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยกำไรต่อหุ้น

2.6 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น

ตัวแบบที่ 3 จากสมมติฐานที่ 1.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแบบที่ 4 จากสมมติฐานที่ 1.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแบบที่ 5 จากสมมติฐานที่ 2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ ตัวแบบที่ 1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกเป็น 6 ตัวแบบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วน เงินทุนหมุนเวียน(CR1)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	0.310	1.021		0.304	0.762		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	0.555	0.169	0.231	3.285	0.001	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	0.071	0.055	0.090	1.273	0.204	0.813	1.230

$R = .209$, $R^2 = .044$, $SEE = 1.07202$, $F = 5.409^{**}$

จากตารางที่ 13 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ร้อยละ 20.9 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 4.40 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 5.409^{**}$) เมื่อพิจารณาที่แต่ละตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพล 0.555 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CR1 = 0.310 + 0.555(CM) + 0.071(SIZE)$$

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว (CR2)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	0.901	0.826		1.091	0.277		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	-0.157	0.137	-0.082	-1.147	0.253	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	0.004	0.045	0.007	.096	0.923	0.813	1.230

$R = 0.086$, $R^2 = 0.007$, $SEE = .86725$, $F = .873$

จากตารางที่ 14 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการ มีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็วร้อยละ 8.6 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 0.7 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการไม่สามารถอธิบายความผันแปรสภาพคล่องอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว ($F = 0.873$) สรุปได้ว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ และขนาดกิจการไม่มีผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ย(CR3)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	57.646	29.186		1.975	0.049		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	11.700	4.828	0.171	2.424	0.016	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-1.143	1.584	-0.051	-0.721	0.471	0.813	1.230

$R = 0.199$, $R^2 = 0.039$, $SEE = 30.65259$, $F = 4.861^{**}$

จากตารางที่ 15 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ยร้อยละ 19.9 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 3.9 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการ สามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.861^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ยในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพล 11.700 ส่วนขนาดกิจการ ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสภาพคล่องระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ยเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CR3 = 57.646 + 11.700(CM) - 1.143(SIZE)$$

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า(CR4)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	104.044	67.874		1.533	0.127		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	58.761	11.227	0.347	5.234	0.000	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-4.700	3.685	-0.085	-1.276	0.203	0.813	1.230

R = 0.391, R² = 0.153, SEE = 71.28458, F = 21.397**

จากตารางที่ 16 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า ร้อยละ 39.1 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 15.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการ สามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 21.397**) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้าในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพล 58.761 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสภาพคล่องเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CR4 = 104.044 + 58.761(CM) - 4.700(SIZE)$$

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ(CR5)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	238.721	38.444		6.210	0.000		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	-35.463	6.359	-0.373	-5.577	0.000	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-9.759	2.087	-0.313	-4.676	0.000	0.813	1.230

R = 0.369, R² = 0.136, SEE = 40.37574, F = 18.706**

จากตารางที่ 17 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้าร้อยละ 36.9 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 13.6 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 18.706**) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ

และขนาดกิจการส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบในทิศทางตรงข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ -35.463 และ -9.759 ตามลำดับ เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CR5 = 238.721 - 35.463 (CM) - 9.759(SIZE)$$

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ(CR6)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	-23.386	65.570		-0.357	0.722		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	26.901	10.846	0.176	2.480	0.014	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	2.033	3.560	0.041	0.571	0.568	0.813	1.230

$$R = 0.163 \quad R^2 = 0.027 \quad SEE = 68.865 \quad F = 3.231^*$$

จากตารางที่ 18 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับสภาพคล่องด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือร้อยละ 16.3 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 2.7 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 3.231^*$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 26.901 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับสภาพคล่องเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CR6 = -23.386 + 26.901 (CM) + 2.033(SIZE)$$

4.4.2. ผลการวิเคราะห์ ตัวแบบที่ 2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกเป็น 6 ตัวแบบย่อย ดังนี้

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร ด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (NP1)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	9.822	10.512		.934	0.351		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	7.776	1.739	0.306	4.472	0.000	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-0.035	0.571	-0.004	-0.062	0.951	0.813	1.230

$R = 0.308$, $R^2 = 0.095$, $SEE = 11.03972$, $F = 12.448^{**}$

จากตารางที่ 19 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย ร้อยละ 30.8 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 9.5 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 12.448^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 7.776 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP1 = 9.822 + 7.776 (CM) - .035(SIZE)$$

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ (NP2)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	1.908	0.674		2.830	0.005		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	0.256	0.112	0.161	2.295	0.023	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-0.055	0.037	-0.106	-1.513	0.132	0.813	1.230
R = 0.228 R ² = 0.052 SEE = 0.7082 F = 6.494**							

จากตารางที่ 20 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ร้อยละ 22.8 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 5.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 6.494**) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 0.023 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP2 = 1.908 + 0.256 (CM) - .055(SIZE)$$

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (NP3)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	30.171	3.884		7.769	0.000		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	1.539	.642	0.154	2.396	0.017	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	-1.175	.211	-0.359	-5.573	0.000	0.813	1.230

$$R = 0.448 R^2 = 0.201 SEE = 4.0789 F = 29.727**$$

จากตารางที่ 21 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ ร้อยละ 44.8 และอธิบายการ

เปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 20.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการ สามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 29.727^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 0.017 ส่วนขนาดกิจการส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยวิธีอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ -1.175 เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP3 = 30.171 + 1.539 (CM) - 1.175(SIZE)$$

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ(NP4)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	42.637	6.820		6.252	.000		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	3.532	1.128	.205	3.131	.002	.813	1.230
ขนาดกิจการ	-1.610	.370	-.285	-4.348	.000	.813	1.230

$$R = 0.417 \quad R^2 = 0.174 \quad SEE = 7.162 \quad F = 24.890^{**}$$

จากตารางที่ 22 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ ร้อยละ 41.7 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 17.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 24.890^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 3.532 และ -1.610 ตามลำดับ ส่วนขนาดกิจการส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญในทิศทางตรงกันข้ามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP4 = 42.637 + 3.532(CM) - 1.610(SIZE)$$

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยกำไรต่อหุ้น(NP5)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	-33.650	5.037		-6.680	.000		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	1.882	.833	.147	2.259	.025	.813	1.230
ขนาดกิจการ	2.004	.273	.476	7.327	.000	.813	1.230

R = 0.433, R² = 0.188, SEE = 5.290, F = 27.348**

จากตารางที่ 23 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยกำไรต่อหุ้นร้อยละ 43.3 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 18.8 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 27.348**) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยวิธีกำไรต่อหุ้นในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 1.882 และ 2.004 ตามลำดับ เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP5 = -33.650 + 1.882(CM) + 2.004(SIZE)$$

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น(NP6)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	67.226	18.108		3.712	.000		
นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ	7.847	2.995	.179	2.620	.009	.813	1.230
ขนาดกิจการ	-2.874	.983	-.200	-2.924	.004	.813	1.230

R = 0.320, R² = 0.103, SEE = 19.018, F = 13.549**

จากตารางที่ 24 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นร้อยละ 32.0 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 10.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 13.549**) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบาย

การตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 7.847 ส่วนขนาดกิจการส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ -2.874 เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$NP6 = 67.226 + 7.847(CM) - 2.874(SIZE)$$

4.4.3 ตัวแบบที่ 3 นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (CF)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	135,370,551.147	30,172,313.574		4.487	.000		
นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือ	33,121,109.374	4,990,688.820	.396	6.637	.000	.813	1.230
ขนาดกิจการ	-7,189,004.217	1,637,966.131	-.262	-4.389	.000	.813	1.230

$$R = 0.561, R^2 = 0.351, SEE = 31688318.083, F = 54.417^{**}$$

จากตารางที่ 25 นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานร้อยละ 56.1 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 35.1 นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือ และขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 54.417^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้ำคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 33,121,109.374 ส่วนขนาดกิจการส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานในทิศทางตรงกันข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ -7,189,004.217 เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$CF = 135,370,551.147 + 33,121,109.374(CM) - 7,189,004.217(SIZE)$$

4.4.4 ตัวแบบที่ 4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล (DFC)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	1.130	5.293		.213	0.831		
นโยบายการตีราคาสิน ค้าคงเหลือ	5.875	0.875	0.440	6.711	0.000	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	0.307	0.287	0.070	1.069	0.286	0.813	1.230

$$R = 0.414 \quad R^2 = 0.172 \quad SEE = 5.5588 \quad F = 24.582^{**}$$

จากตารางที่ 26 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 41.4 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 17.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 24.582^{**}$) เมื่อพิจารณาทีละตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 5.875 ส่วนขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล เขียนเป็นสมการได้ดังนี้ เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$DFC = 1.130 + 5.875(CM) + 0.307(SIZE)$$

4.4.5 ตัวแบบที่ 5 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ (PRICE)

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance (>0.1)	VIF (<10)
ค่าคงที่	-206.807	61.818		-3.345	0.001		
นโยบายการตีราคาสิน ค้าคงเหลือ	66.036	10.225	0.428	6.458	0.000	0.813	1.230
ขนาดกิจการ	12.723	3.356	0.251	3.791	0.000	0.813	1.230

$$R = 0.392 \quad R^2 = 0.153 \quad SEE = 64.924 \quad F = 21.468^{**}$$

จากตารางที่ 27 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 39.2 และอธิบายการเปลี่ยนแปลงได้ร้อยละ 15.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการสามารถอธิบายความผันแปรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 64.468^{**}$) เมื่อพิจารณาที่ตัวแปรพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและขนาดกิจการส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 66.036 และ 12.723 เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$PRICE = -206.807 + 66.036(CM) + 12.723(PRICE)$$

ส่วนที่ 5 การสรุปผลตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่ออัตราส่วนสภาพคล่องของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อสภาพคล่องด้วย อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน(CR1) ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ย(CR3) อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า(CR4) ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ(CR5) และ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ(CR6) สอดคล้องกับสมมติฐาน 1.1

1.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย(NP1) อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ (NP2) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์(NP3) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ(NP4) กำไรต่อหุ้น(NP5) และ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น(NP6) สอดคล้องกับสมมติฐาน 1.2

1.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสด

ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐาน 1.3

1.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างกำไรเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างกำไรเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับสมมติฐาน 1.4

สมมติฐานที่ 2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สอดคล้องกับสมมติฐาน 2

ส่วนที่ 6 ตารางสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 28 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่อง

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	✓
2	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว	-
3	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเจลลี่	✓
4	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า	✓
5	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ	✓ (เชิงลบ)
6	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ	✓

หมายเหตุ :

- หมายถึง ไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย
- ✓ หมายถึง ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 29 สรุปผลการทดสอบนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนวิเคราะห์
ความสามารถในการทำกำไร

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย	✓
2	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์	✓
3	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	✓
4	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ	✓
5	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยกำไรต่อหุ้น	✓
6	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรด้วยอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น	✓

หมายเหตุ :

- หมายถึง ไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย
- ✓ หมายถึง ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ 30 สรุปผลการทดสอบนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล และราคาหลักทรัพย์

ข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน	✓
2	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล	✓
3	นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์	✓

หมายเหตุ :

- หมายถึง ไม่ยอมรับสมมติฐานการวิจัย
- ✓ หมายถึง ยอมรับสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลของนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อศึกษาผลของนโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือที่มีต่อผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยศึกษาประชากรจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดแห่งประเทศไทย (SET 100) เนื่องจากเป็นเป็นดัชนีราคาหุ้นที่แสดงระดับและความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นสามัญ 100 ตัว ที่มีมูลค่าตามราคาตลาดสูง มีการซื้อขายที่มีสภาพคล่องสูง และมีสัดส่วนผู้ถือหุ้นรายย่อยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 48 บริษัท จำนวน 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 – 2562 ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลรายงานประจำปี งบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2558 – 2562 รวมระยะเวลา 5 ปี นำมาวิเคราะห์ค่าสถิติ

ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อกำหนดค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแจกแจงหรืออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของข้อมูล (Mean) ค่าสูงสุดของข้อมูล (Maximum) ค่าต่ำสุดของข้อมูล (Minimum) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูล (Standard Deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เมื่อได้ตัวแปรแล้วจะนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ได้แก่ การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ในที่นี้กำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100) ระหว่างรอบระยะเวลาบัญชีปี พ.ศ. 2558 - พ.ศ. 2562 แสดงค่าค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการพิจารณาตัวแปรประกอบด้วย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

1.1 ข้อมูลนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ

ตัวอย่างที่ศึกษาใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือด้วยวิธีเจาะจงร้อยละ 2.1 วิธีเข้าก่อนออกก่อนร้อยละ 12.5 วิธีถัวเฉลี่ยด้วยน้ำหนักร้อยละ 70.8 และใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือมากกว่า 1 วิธีร้อยละ 14.6 (มีวิธีเข้าก่อนออกก่อนร่วมด้วยทุกกรณี)

1.2 ข้อมูลขนาดกิจการ

ตัวอย่างที่ศึกษามีขนาดของกิจการมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 172,605,126.81 พันบาท มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 350,920,284.42

1.3 ข้อมูลสภาพคล่อง

ตัวอย่างที่ศึกษามีอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.7395 อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9326 ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.5166 วัน อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.6857 ครั้งระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 52.9467 วัน และ อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.0025

1.4 ข้อมูลความสามารถในการทำกำไร

ตัวอย่างที่ศึกษามีอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร อัตราผลตอบแทนต่อยอดขายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 11.4567 อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9871 เท่า อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 9.4779 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 14.7311 กำไรต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.9154 บาท และ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.8498 เท่า

1.5 ข้อมูลกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน

ตัวอย่างที่ศึกษามีกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน ต่ำสุดคือ -10,214,603.52 พันล้านบาท สูงสุดคือ 293,284,609.50 พันล้านบาท ค่าเฉลี่ยคือ 15,797,417.82 พันล้านบาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 38,118,365.95

1.6 ข้อมูลผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล

ตัวอย่างที่ศึกษามีผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล ต่ำสุดคือร้อยละ 0 สูงสุดคือ ร้อยละ 27.47 ค่าเฉลี่ยคือร้อยละ 8.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือร้อยละ 6.08

1.7 ข้อมูลราคาหลักทรัพย์

ตัวอย่างที่ศึกษามีราคาหลักทรัพย์ ต่ำสุดคือ 0.53 บาท สูงสุดคือ 496 บาท ค่าเฉลี่ยคือ 42.23 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 74.11 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 1.1 นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
2. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือไม่มีผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเจลลี่
ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเจลลี่ในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า
ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้าในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
5. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ
ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ ในทิศทางตรงข้ามกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05
6. นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ
ผลการทดสอบพบว่า นโยบายการตรึงราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 1.4 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานที่ 2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ด้วยน้ำหนักอิทธิพลเท่ากับ 66.036 และ 12.723

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานที่ 1.1 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อสภาพคล่องของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อสภาพคล่องด้วยอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน ระยะเวลาความสามารถในการเก็บหนี้ถั่วเฉลี่ย อัตราส่วนหมุนเวียน ลูกหนี้การค้า ระยะเวลาในการขายสินค้าแต่ละรอบ และ อัตราการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ สอดคล้องกับ มณฑา เอ็มสวัสดิ์ (2552) ที่พบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน ระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน กับวิธีถั่วเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลายของบริษัท ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของธุรกิจและค่าดัชนีภาวะล้มละลายของธุรกิจ โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์ (2557) ที่พบว่าการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้า

คงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนและวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่อ อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน อัตราส่วน
 เงินทุนหมุนเวียนเร็ว และอัตรากาหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ จักรวดี ชอบพิเชียร (2541) ที่พบว่า
 วิธีการตีราคาสินค้าเหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มี
 ผลกระทบต่ออัตราส่วนจับปล้น อัตราส่วนการหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ อัตราผลตอบแทน
 ขั้นต้น อัตราผลตอบแทนจากกำไรสุทธิ ทุกช่วงเวลาที่ศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับ อังครรัตน์
 เปรียบจริยวัฒน์ (2551) ที่กล่าวว่า การเลือกนโยบายการบัญชีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่ต่างกันมา
 ใช้ในการบันทึกสินค้าคงเหลือและต้นทุนขายจะมีผลกระทบต่องบกำไรขาดทุน งบแสดงฐานะ
 การเงิน และอัตราส่วนทางการเงินของกิจการ

สมมติฐานที่ 1.2 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัท
 ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนใน
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ต่อความสามารถในการทำ
 กำไรของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย อัตราผลตอบแทนต่อ
 ยอดขาย อัตราการหมุนเวียนของสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อ
 ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ กำไรต่อหุ้นและ อัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้น สอดคล้องกับ มณฑา เอม
 สวัสดิ์ (2552) ที่พบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน ระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน กับวิธี
 ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก มีผลกระทบต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลายของบริษัท ได้แก่
 ปัจจัยเกี่ยวกับโครงสร้างเงินทุนของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพคล่องของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับ
 ความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ ปัจจัยเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ของธุรกิจและ
 ค่าดัชนีภาวะล้มละลายของธุรกิจ โดยเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กัญญา
 พัชฌ์ อรุณรัตน์ (2557) ที่พบว่า การเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อน
 และวิธีถัวเฉลี่ย มีผลกระทบต่ออัตราส่วนกำไรขั้นต้น Edori Daniel Simeom and Ohaka John
 (2018) ที่พบว่า วิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผลกำไรสุทธิ ภาษีเงิน
 ใต้และมูลค่าสินค้าคงเหลือปลายงวด รวมทั้งสอดคล้องกับ Thomas Lee Herzig (1976) ที่พบว่า
 วิธีการตีราคาสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทบต่อกำไรและกระแสเงินสดที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรม
 ดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงานใน
 ทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับ Thomas Lee Herzig

(1976) ที่พบว่าวิธีการตราราคาสินค้าที่แตกต่างกันส่งผลกระทวก่อไรและกระแสเงินสดที่แตกต่างกัน และ สอดคล้องกับ อังครันน์ เปรียบจริยวัฒน์ (2551) ที่กล่าวว่า การเลือกนโยบายการบัญชีการตราราคาสินค้าคงเหลือที่ต่างกันมาใช้ในการบันทึกสินค้างเหลือและต้นทุนขายจะมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดซึ่งจะมีผลต่อการจ่ายภาษีของกิจการด้วย

สมมติฐานที่ 1.4 นโยบายการตราราคาสินค้างเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตราราคาสินค้างเหลือส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับ นิมนวล วิเศษสรรพ (2556) ที่พบว่าผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ใช้วิธีการตราราคาสินค้างเหลือต่างกันมีความแตกต่างกัน และ สอดคล้องกับ อังครันน์ เปรียบจริยวัฒน์ (2551) ที่กล่าวว่า การเลือกนโยบายการบัญชีการตราราคาสินค้างเหลือที่ต่างกันมาใช้ในการบันทึกสินค้างเหลือและต้นทุนขายจะมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดซึ่งจะมีผลต่อการจ่ายภาษีของกิจการด้วย

ทั้งนี้จากผลการศึกษานโยบายการตราราคาสินค้างเหลือพบว่า วิธีเข้าก่อนออกก่อน และมากกว่า 1 วิธี (ส่วนใหญ่เป็นวิธีเข้าก่อนออกก่อน) ส่งผลต่อผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลอาจเนื่องมาจากนโยบายการตราราคาสินค้างเหลือวิธีเข้าก่อนออกก่อนทำให้ต้องมีรายการปรับปรุงทางภาษีเพิ่มเพราะมีผลกระทบทางบวกต่อผลต่างอัตราภาษี ซึ่งแตกต่างจากการตราราคาสินค้าวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก สอดคล้องกับนิมนวล วิเศษสรรพ (2556) ที่พบว่าบริษัทจดทะเบียนที่ตราราคาสินค้างเหลือแบบเข้าก่อนออกก่อนมีผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักกับวิธีอื่น

สมมติฐานที่ 2 นโยบายการตราราคาสินค้างเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นโยบายการตราราคาสินค้างเหลือส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สอดคล้องกับ Li Shansham (2019) ที่พบว่าราคาหลักทรัพย์จะแปรผันกับการเปิดเผยข้อมูลนโยบายการบัญชีของกิจการ และพบว่าการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีมีผลกระทบต่อราคาหุ้นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และ Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D.(1985) ที่พบว่า วิธีการตราราคาสินค้างเหลือมีผลกระทบต่อราคาหลักทรัพย์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้พบว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงาน และราคาหลักทรัพย์ ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากผลงานวิจัยครั้งนี้อาจแบ่งเป็นผู้บริหารภายในกิจการและนักลงทุนภายนอก

สำหรับผู้บริหารกิจการนั้น ผลงานวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหารเข้าใจว่านโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่ออัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมการลงทุน ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคลและราคาหลักทรัพย์ต่างกัน ดังนั้นผู้บริหารอาจมีการกำหนดนโยบายการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญกับการกำหนดวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือที่เหมาะสมเพื่อสะท้อนให้เห็นผลการดำเนินงานที่ต้องการแสดงให้ผู้ใช้งบการเงินทราบ

สำหรับนักลงทุนภายนอกนั้น ผลงานวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ นักลงทุนมีมุมมองใหม่ในการประเมินผลการดำเนินงานและราคาหลักทรัพย์ของกิจการ โดยสามารถประเมินจากนโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือของกิจการ เพื่อการตัดสินใจลงทุนในกิจการที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

1. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ทำการรวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 เท่านั้นในช่วงปี พ.ศ.2558-2562 เป็นเวลา 5 ปี การวิจัยในครั้งต่อไปสามารถศึกษาจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมด และสามารถเพิ่มจำนวนปีในการศึกษาเพื่อสะท้อนผลการศึกษาที่ชัดเจนมากขึ้น
2. ในการวิจัยครั้งต่อไป สามารถเพิ่มเติมตัวแปรอื่นในการใช้วัดผลการดำเนินงาน

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. งานวิจัยครั้งนี้ทำการรวบรวมข้อมูลตัวแปรต่างๆ ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 เท่านั้นในช่วงปี พ.ศ.2558-2562 เป็นเวลา 5 ปี
2. การวัดผลการดำเนินงาน ศึกษาเฉพาะอัตราส่วนวิเคราะห์สภาพคล่องอัตราส่วนวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล เท่านั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญาพัชญ์ อรุณรัตน์. 2557. ปัจจัยการเลือกใช้นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือและผลกระทบต่ออัตราส่วนทางการเงิน บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ (MAI). รายงานสืบเนื่อง (Proceeding)งานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1 วันที่ 31 ตุลาคม 2557 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . หน้า 131-138.
- กิตติชัย สถิตมั่นวิวัฒน์. 2548. “ความสัมพันธ์ของกลไกควบคุมตามหลักการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีใช้สถาบันการเงิน.” วิทยานิพนธ์ ปริญญาบัญชิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลภัทรา สีโรดม. 2549. การวิเคราะห์หลักทรัพย์ ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. 5,000 เล่ม. พิมพ์ครั้งที่ 1. ปทุมธานี : คูมายเบส.
- จักรวุฒิ ขอบพิเชียร. 2541. “ผลกระทบจากวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน โดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จิรัตน์ สังข์แก้ว. 2547. การลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฐาปนา ฉันทไพศาล. 2550. การเงินธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: ชีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.
- จิตติมา กิ่งแก้ว. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” งานประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ครั้งที่ 2 ประจำปี 2555 : 1-24.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2556. การลงทุนในตราสารทุน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. 2563. รายชื่อหลักทรัพย์ที่ใช้คำนวณดัชนี. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2563, จาก <https://www.set.or.th/th/company/companylist.html>
- นันทนวล วิเศษสรรพ. 2556. “ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ และขนาดของกิจการ กรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. วารสารวิชาชีพบัญชี 9, 24:14-22.
- นิพันธ์ เห็นโชคชัยชนะและศิลปพร ศรีจันเพชร. 2559. ทฤษฎีการบัญชี. กรุงเทพฯ : ทีพีเอ็น เพรส.
- บุญทริกา ใจกระจ่าง. 2546. “ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลของเครื่องมือทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” บัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พจน์ วีรศุทธากร. 2550. “ข้อแตกต่างระหว่างหลักการบัญชีกับกฎหมายภาษีอากร : ประเด็นสำคัญที่ควรก่อนใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 56. วารสารวิชาชีพบัญชี. 3:102-121.
- พุกยา พิงจิตต์ประไพ. 2551. “ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมและกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง.” บัญชีมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพชร ชุมทรัพย์. 2548. วิเคราะห์งบการเงิน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มณฑา เอ็มสวัสดิ์. 2552. “ผลกระทบของวิธีการตีราคาสินค้าคงเหลือตามราคาทุน ที่มีต่อปัจจัยบ่งชี้ความเสี่ยงจากภาวะล้มละลาย ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย : เปรียบเทียบระหว่างวิธีเข้าก่อนออกก่อน และวิธีถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก.” วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- เขาวลัย พงศ์ชาติโรจน์ วรศักดิ์ ทุมมานนท์ และเกรียงไกร บุญเลิศอุทัย. 2559. หลักการบัญชี 1. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. 2548. เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้. กรุงเทพฯ : บริษัทฝึกอบรมและสัมมนาธรรมนิติจำกัด.
- วรศักดิ์ ทุมมานนท์. 2548. การบัญชีเกี่ยวกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมนิติ เพรส จำกัด.
- ศศิวิมล มีอำพล. 2556. การบัญชีเพื่อการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพมหานคร : อินโฟเวิง.
- ศิลป์พร ศรีจันเพชร. 2551. “ทฤษฎีบรรษัทภิบาล.” วารสารบริหารธุรกิจ ปีที่ 31, ฉบับที่ 120 : 1-4.
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2563. กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2563, จาก
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/Frame%20work%20\(12\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/Frame%20work%20(12).pdf)
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2563. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2562) เรื่อง สินค้าคงเหลือ. สืบค้นเมื่อวันที่ 14 เมษายน 2563, จาก
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_2_revised_2562%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_2_revised_2562%20(2).pdf)
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2563. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2563) เรื่อง งบกระแสเงินสด สืบค้นเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2563, จาก
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_7_revised_2563%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_7_revised_2563%20(2).pdf)
- สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. 2563. มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2563) เรื่อง ภาษีเงินได้ สืบค้นเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2563, จาก
[file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_12_revised_2563%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Acer/Downloads/TAS_12_revised_2563%20(2).pdf)
- สุนีย์ วัฒนะ. 2556. “ การเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาบริษัทจด

ทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” งานประชุมวิชาการบัณฑิตศึกษาระดับชาติ
 กลุ่มการบัญชี คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครั้งที่ 3
 ประจำปี 2556 : 38-58.

อัครรัตน์ เจริญจิรวัดน์. 2551. **การวิเคราะห์งบการเงิน**. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 อภิชาติ พงศ์พัฒน์. 2550. **การเงินธุรกิจ**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: อินโฟไมนิ่ง.

Akio, T. 2005. อ้างถึงใน ปฐพร ตวิษาประกิต. 2559. **ทฤษฎีฐานความรู้ขององค์กร**. สืบค้นเมื่อ
 วันที่ 25 เมษายน 2561, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/600507>

Alexakis & Apergis.1996 ; Helfert. 2003 อ้างถึงใน นันทนา แจ้งสว่าง. 2555. “การวิเคราะห์
 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อผลตอบแทนหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียน
 ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.” การจัดการบัญชีบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Barney, J. B. 1991. “Firm Resources and Sustained Competitive Advantage.” **Journal of
 Management** 17, 1: 99–120.

Edori Daniel Simeom and Ohaka John. 2018. “Implication of Choice of Inventory Valuation Methods
 on Profit, Tax and Closing Inventory.” **Account and Financial Management Journal** 3, 7 :
 1639-1645.

Fama, E. 1970. Efficient Capital Markets : A Review of Theory and Empirical Work. *Journal of
 Finance*, 25(2), 383-417.

Freeman, R. N. 1987. อ้างถึงใน พัชรสุดา ปัญญาชื่นสกุลสุข. 2551. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อรายการ
 คงค้างและกระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงานในการอธิบายราคาหลักทรัพย์ :
 กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. บัญชีมหาบัณฑิต
 คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Haniffa, R.M. and Cooke, T.E. 2005. “The Impact of Culture and Governance On Corporate
 Social Reporting.” **Journal of Accounting and Public Policy**, 24: 391- 430.

Holthausen, R. & Watts, R. 2001. The relevance of the value-relevance literature for financial
 accounting standard setting, *Journal of Accounting and Economics*, 31(1-3), 3-75.

Jensen, M. and Meckling, W. 1976. “Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs
 and Ownership Structure.” **Journal of Financial Economics** 3: 305-360.

Knight, R F , Affleck-Graves J F and Hamman W D. 1985. “The effect of inventory valuation method
 on share price : Some new evidence for the JSE.” **The Investment Analysts Journal**,
 November 1985: 45-47.

Li Shansham. 2019. “Analysis on the Relationship between the Change of Accounting Policy and

- Market Share Price.” **Advances in Social Science, Education and Humanities Research (ASSEHR)**, 314 : 270-277.
- M. Kuncová, V. Hedija and R. Fiala . 2016. “Firm Size as a Determinant of Firm Performance: The Case of Swine Raising.” **Agris on-line Papers in Economics and Informatics**, 8: 77-89.
- Pervan, M., & Višić, J. 2012. Influence of Firm Size on Its Business Success. **Croatian Operational Research Review**, 3, 213-223.
- Prahalad, C.K. and Hamel,G. 1990. “The Core Competence of The Corporation.” **Harvard Business Review**: 1-15.
- Suadiye, G. 2012. Value Relevance of Book Value & Earnings under the Local GAAP and IFRS: Evidence from Turkey. *Ege Akademik Review*, 12(3), 301-310.
- Thomas Lee Herzig. 1976. “LIFO and FIFO and their effect on profit and cash flow during inflation and deflation.” Thesis Degree of Master of Business Administration University of Montana.
- Wadhanapatee,S., Bialowas, P., & Phuangsup, W. 2012. Tests of Market Efficiency in the Stock Exchange of Thailand in the Perspective of US Monetary Policy Announcements. *Suddhiparitat Journal*, 26(79), 109 –130.Watt, R. L. and
- Wernerfelt, B., 1984. “A Resource-Based View of the Firm.” **Strategic Management Journal** 5, 2: 171-180.
- Zimmerman J. L. 1978. อ้างถึงใน นิ่มนวล วิเศษสรรพ. 2556. “ผลต่างภาษีเงินได้นิติบุคคล นโยบายการตีราคาสินค้าคงเหลือ และขนาดของกิจการ กรณีบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. *วารสารวิชาชีพบัญชี* 9, 24:14-22.

ภาคผนวก

รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100)

ลำดับ	หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ
1	CBG	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
2	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
3	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	ธุรกิจการเกษตร
4	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
5	OSP	บริษัท โอสภสกา จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
6	RBF	บริษัท อาร์ แอนด์ บี ฟู้ด ซัพพลาย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
7	STA	บริษัท ศรีศรีอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	ธุรกิจการเกษตร
8	TKN	บริษัท เท้าแก่น้อย ฟู้ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
9	TU	บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
10	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม
11	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
12	DTAC	บริษัท โทเทิล แอ็กเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
13	HANA	บริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
14	INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
15	JAS	บริษัท จัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
16	KCE	บริษัท เคซีอี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
17	TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
18	ACE	บริษัท แอ็บโซลูท คลีน เอ็นเนอร์จี้ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
19	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
20	BCP	บริษัท บางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
21	BCPG	บริษัท บีซีพีจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
22	BGRIM	บริษัท บี.กริม เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
23	BPP	บริษัท บ้านปู เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
24	CKP	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
25	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
26	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
27	ESSO	บริษัท เอสโซ่ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
28	GPSC	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
29	GULF	บริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
30	GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
31	IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
32	PTG	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
33	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
34	PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
35	RATCH	บริษัท ราช กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
36	SGP	บริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปิโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
37	SPRC	บริษัท สตาร์ ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
38	SUPER	บริษัท ซุปเปอร์ เอ็นเนอร์จี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
39	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค

ลำดับ	หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ
40	TPIPP	บริษัท ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
41	TTW	บริษัท ทีทีดับบลิว จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
42	WHAUP	บริษัท ดับบลิวเอชเอ ยูทิลิตี้ส์ แอนด์ เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค
43	AEONTS	บริษัท อีออน ธนลินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
44	BBL	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
45	JMT	บริษัท เจ เอ็ม ที เนท์เวอร์ค เซอร์วิสเซส จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
46	KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
47	KKP	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
48	KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
49	KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
50	MTC	บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
51	SAWAD	บริษัท ศรีสวัสดิ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
52	SCB	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
53	TCAP	บริษัท ทุนธนชาต จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
54	THANI	บริษัท ราชธานีลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	เงินทุนและหลักทรัพย์
55	TISCO	บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
56	TMB	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร
57	TQM	บริษัท ทีคิวเอ็ม คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน	ประกันภัยและประกันชีวิต
58	AAV	บริษัท เอเชียวีเอช จำกัด (มหาชน)	บริการ	ขนส่งและโลจิสติกส์
59	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ	ขนส่งและโลจิสติกส์
60	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสปิเทล จำกัด (มหาชน)	บริการ	การแพทย์
61	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)	บริการ	การแพทย์
62	BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	สื่อและสิ่งพิมพ์
63	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ	ขนส่งและโลจิสติกส์
64	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	การแพทย์
65	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
66	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	ขนส่งและโลจิสติกส์
67	CENDEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซ่า จำกัด (มหาชน)	บริการ	การท่องเที่ยวและสันทนาการ
68	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	การแพทย์
69	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
70	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
71	CRC	บริษัท เซ็นทรัล รีเทล คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
72	DOHOME	บริษัท ดูโฮม จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
73	ERW	บริษัท ดี เออาร์วิน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ	การท่องเที่ยวและสันทนาการ
74	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
75	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
76	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	บริการ	สื่อและสิ่งพิมพ์
77	MEGA	บริษัท เมก้า ไลฟ์สไตล์เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
78	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	บริการ	สื่อและสิ่งพิมพ์
79	PRM	บริษัท พรีเมา มารีน จำกัด (มหาชน)	บริการ	ขนส่งและโลจิสติกส์

ลำดับ	หลักทรัพย์	บริษัท	กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ
80	RS	บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน)	บริการ	พาณิชย์
81	VGI	บริษัท วิจิไอ จำกัด (มหาชน)	บริการ	สื่อและสิ่งพิมพ์
82	IVL	บริษัท อินโครามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
83	PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
84	AMATA	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
85	AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
86	AWC	บริษัท แอสเสท เวิร์ด คอร์ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
87	CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	บริการรับเหมาก่อสร้าง
88	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
89	EPG	บริษัท อีสเทิร์นโพลีเมอร์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	วัสดุก่อสร้าง
90	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
91	ORI	บริษัท ออร์จีน พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
92	PSH	บริษัท พฤกษา โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
93	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
94	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	วัสดุก่อสร้าง
95	SIRI	บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
96	SPALI	บริษัท สุกาลัย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
97	STEC	บริษัท ซีโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	บริการรับเหมาก่อสร้าง
98	TASCO	บริษัท ทิปโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	วัสดุก่อสร้าง
99	TOA	บริษัท ทีโอเอ เฟ้นท์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	วัสดุก่อสร้าง
100	WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวรองเอก วรรณพุกษ์	
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 24 เมษายน 2517	
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร	
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 41/1 ซ.พหลโยธิน 63 ถ.พหลโยธิน เขต บางเขน แขวง อนุสาวรีย์ กรุงเทพมหานคร 10220	
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน	
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2537	บช.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 1) จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
	พ.ศ. 2541	Mcom. จาก Macquarie University
	พ.ศ. 2546	บช.ม. จาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์